

GENÇLİK

Sayı: 8 Aralık 2000 Fiyatı: 500.000 (KDV Dahil)

Gençlik 6 Kasım'da "YÖK'SÜZ BİR ÜNİVERSİTE" İçin Alanlardaydı

BU SAYIMIZDA

YÖK ve Uygulamaları (Selda Günay)

Binlerce Öğrenci
'YÖK'E HAYIR' dedi.6-7-8

10-11

Nereye Baksam BAZ İSTASYONU

ZEHRA KULAKSIZ ÖLÜM ORUCUNDA

Formasyon Hakkımız Engellenemez.....

Terör ne? Terörist Kim?

Liselerde Yeni Düzenlemeler (Serdar Algın) 15

Yöksürten Şeyler-2 (Ege Yıldırım)

GAVURELLİ (Ahmet Murat Bilge)18

KTÜ'de Yaşananlar ve Öğretim Elemanları 20

Öğrenci Meclislerinden

Haberler.....23

FİLİSTİN
25-26

Kulüp Çalışmaları - AOBP Alın Yazımız Değil.....27-28-2

30-31-32-33

Öğrenci Meclisleri Nedir?

50
soruda
ÖĞRENCİ MECLİSLERİ

GENÇLİK

Sahibi ve Sorumlu

Yazışleri Müdürü:

AKIN KILINÇ

Genel Yayın Yönetmeni:

FATMA ŞENER

Adres:

Mustafa Kemal Paşa Mah.

Atatürk Bulvarı Cad. Emlak

Bankası B/Blok No:146

Kat:4 Daire: 17

Aksaray/İSTANBUL

Tel-Faks:

Tel: (0 212) 511 56 33

Faks: 518 65 24

Baskı:

ASPAŞ

Fiati:

500.000 TL

Abonelik Koşulları:

4.000.000 TL

Hesap No:

FATMA ŞENER

TÜRKİYE İŞ BANKASI

CAĞALOĞLU ŞUBESİ

1095 05 04 953

DERGİMİZİN;

e-mail adresi:

u_genclik@yahoo.com

web adresi:

www.ugenclik.cjb.net

Umudun çocuklarıyız

Yeşerdik

Sulusepken bir akşam

Kara toprakta

Yapraklandık

Çiçeklendik

Güneş alnımızda

Şafakta

MERHABA

Yeni bir yayın dönemine, umutlarla, coşkuy-la ve sizlere ulaşmanın mutluluğuyla başlıyoruz. Uzun zaman oldu sizlerle buluşmalı. Yazacak ve söyleyecek çok şey birikti seyir defterimizde.

Sayfalarımıza yine hak gasplarını, Fen-Edebiyat Fakültelerinin öğretmenlik haklarının ellerinden alındığını yazdık. Öğrencilerin, YÖK ve bütün uygulamalarına karşı yurdun dört bir yanından Ankara'ya yürüdüğünü yazdık.

İnsanın özgünlükleriyle kollektif bir şekilde ürettiği, ortakça paylaştığı, kendini ve çevresini geliştirdiği bir gençlik için ahlaki dejenerasyona, yozlaşmaya karşı halk kültürünün en özgün motiflerini sayfalarımızda savunduk. Bir sonraki sayımızda tekrar buluşalım...

**"İnsan dediğin
bir buğday tarlası gibi olmalı
Esti mi rüzgar bir değil
milyonlar için esmeli"**

Akın Kılınç

YÖK ve Uygulamaları

Selda GÜNAY

YÖK'ün 24 üyeden oluşan kadrosunda YÖK Başkanı ve 7 üyesi Cumhurbaşkanı, 6 üyesi Bakanlar Kurulu, 1 üyesi Genelkurmay, 2 üyesi Milli Eğitim Bakanlığı, 8 üyesi ise Üniversitelerarası Kurul tarafından atanıyor. Bütün üyeler Cumhurbaşkanı'nın onayıyla seçiliyor. Bu durum bile YÖK'ün neyi yok ettiğini ortaya koyuyor.

6 Kasım 1981'de bütün üniversitelerin yönetim kurulları lağvedilerek yerlerine cuntanın seçtiği rektörler atandı. Böylece üniversiteler yürütmenin yani askeri idarenin eline verildi. Yani 1980 öncesi sınırlı da olsa kazanılan idari özerklik, ortadan kaldırıldı.

Yüksek Öğretim Kurulu Başkanı İhsan DOĞRAMACI, 23 Aralık 1983 tarihli, 1981 Yüksek Öğretim Reformu ve İki Yıllık Uygulama Sonuçları, başlıklı broşürde, "Cumhuriyet tarihimize 1933 Üniversite Reformu'ndan sonra yüksek öğretim kurumlarından köklü bir bünye değişikliği gerçekleşmiş olmaktadır." diye yazıyordu.

Anayasanın 131. maddesine göre, yüksek öğretimi planlamak, düzenlemek, yönetmek ve denetlemek üzere kurulan YÖK, anayasa ve yasa ile kendisine verilen bu görevleri yerine getirmek için geniş yetkilere sahip bulunuyor.

YÖK'ün görevleri ise şöyle sıralanıyordu:

- Öğretim elamanı yetiştirmek.
- Yaz öğretimi, gece öğretimi, ikili öğretim gibi önlemler almak.
- Yeni üniversite kurulmasına ilişkin öneri ve görüş sunmak.
- Bir üniversite içinde fakülte ve yüksek okul açılması, birleştirilmesi

veya kapatılmasına karar vermek.

- Bölüm, ana bilim ve ana sanat dalları ile uygulama ve araştırma merkezi açılması, konservatuvar, meslek yüksek okul veya destek, hazırlık okul veya birimleri kurulmasına karar vermek.

- Üniversitelerde, gerektiğinde öğrenime ara verilmesine veya tekrar başlatılmasına karar verip uygulamak.

- Üniversitelerin profesör, doçent, yardımcı doçent kadrolarını dengeli bir oranda tespit etmek.

- Üniversitelerin her yıl alacağı öğrenci sayısını belirlemek.

- Öğrencilerin, yüksek öğretime seçilmesi ve kabul edilmesiyle ilgili esasları tespit etmek, yüksek öğretime girişi düzenlemek.

- Rektörlerin disiplin işlemlerini oluşturarak karara bağlamak.

- Öğretim elemanlarından, kanunla öngörülen görevleri yerine getirmekte yetersiz görülenlerle ilgili kanunla belirlenen yüksek öğretimin amaç, ana ilkeleri ve öngördüğü düzene aykırı harekette bulunanların rektörün önerisi üzerine veya doğrudan yüksek öğretim kurumları ile ilişkilerini kesmek veya denemek üzere bir başka yüksek öğretim kurumuna atamak.

- Vakıflar tarafından kurulacak yükseköğrenim kurumların açılması hususundaki görüş ve önerilerini Milli Eğitim Bakanlığı'na sunmak bunlar ile ilgili düzenlemeleri yapmak ve denetlemek.

- Yurtdışındaki yüksek öğretim kurumlarından alınmış ön lisans, lisans ve lisans üstü diplomaların denkliğini

tespit etmek.

- Rektör seçiminde üniversitelerden gelen altı isimden üçünü, atamak üzere Cumhurbaşkanı'na sunmak.

- Fakülte dekanlarını, rektörün önereceği üç profesör arasından üç yıl süre için seçmek ve atamak.

- Vakıf üniversitelerinin kendi seçtiği adaylarını onaylamak.

- Öğretim elamanları, memur ve diğer personel ile öğrencilerin disiplin işlerini düzenlemek.

- Vakıfların kurduğu üniversitelere yapılacak yardım konusunda Milli Eğitim Bakanlığı'na görüş ve öneride bulunmak.

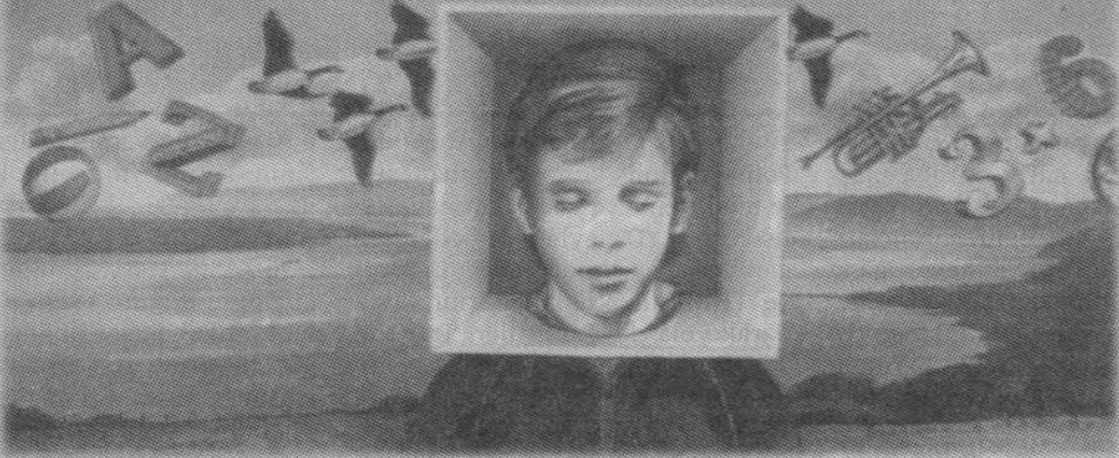
YÖK'ÜN GETİRDİKLERİ

-Rektörlerin, dekanların, bölüm başkanlarının, anabilim dalı başkanlarının görevleri atama ile belli oluyor.

-Üniversitelerin bütçeden aldıkları pay düşürüldü ve okullardaki çalışmaları denetleme, sansürleme, engelleme yetkileri YÖK'e verildi. Üniversitelerle ilgili olan veya olmayan her konu YÖK'ün yetki alanına giriyor.

Herhangi bir üniversitenin, herhangi bir fakültesinin, herhangi bir bölümündeki, herhangi bir araştırma görevlisinin ne yapacağı konusunda da nihai karar hakkı YÖK'ündür. Dönemin YÖK Başkanı İhsan DOĞRAMACI, bu yetkiyi öyle kullanıyordu ki, Meclis'te kendine yöneltilen sorulara bile "bu konu Yüksek Öğretim Kurulu'nun yetkisine girmektedir" diyerek cevap vermeyebiliyor.

-YÖK'ün hangi devlet kurumuna karşı sorumlu olduğu bilinmiyor.

- Üniversitedeki öğretim üyelerinin haftalık en az 6 saat olan ders süreleri haftalık en az 10 saate çıkarılıyor.

- Asistanlık kurumu kaldırılıyor. Bunun yerine sözleşmeli "Araştırma Görevlisi" statüsü getirildi. Böylece her yıl sözleşmenin yenilenecek olması araştırma görevlilerinin ensesinden solugunu hiç eksik etmeyen bir tehdidi doğurdu. Araştırma görevlileri de denetim altına alınacaktı. Araştırma görevlilerinin sürekli yer değiştirme ihtimallerinin açıklanması ise "az gelişmiş bölgelerdeki okullar hoca bulamıyor" şeklinde yapıldı. (1993-94 öğretim yılına ait rakamlara baktığımızda toplam öğretim elemanlarının %59'unun üç büyük kentte toplanmış olduğunu görüyoruz. Anlaşılan asistanları, araştırma görevlisi yapmak da YÖK'ün "derdine" çare olmamış)

- Öğrencilerden alınan har(a)çlarla paralı eğitime geçişin önemli bir adımı atılmış oluyor.

- Artık üniversiteler bilim adamı adayları yetiştirmiyor. Sadece mezun veriyordu ve teknik eleman yetiştiriyordu.

- Neredeyse her il ve ilçede iki yıllık yüksek okullar açıldı. Böylece piyasanın ihtiyacı olan "kalifiye işçiler" yetiştirildi.

- Türkiye'deki üniversiteler arasında türdeşlik yaratma iddiasıyla uygulanan kadro politikası yüzünden büyük bir metropoldeki bir üniversiteyle küçük bir şehirdeki bir fakülteye eşit oranda kadro gönderilmesi

küçük şehirdeki fakülteyi geliştirmekten çok metropoldeki fakültenin kadro sayısını azaltacaktı. Ne var ki, sürgünler dışında uygulanmayan bu politika sayesinde yine diyar diyar gençler araştırma görevlileri oldu.

- Ders programları merkezden yapıldığından zaten çoğu üniversiteyle ilgisiz kişiler olan YÖK üyeleri, gereksiz yere bir sürü dersi eğitim programlarına koyuyorlar.

- Eğitimin diğer bir öznesi olan -olması gereken- öğretim üyeleri de 12 Eylül'den paylarına düşenleri 1402 sayılı yasa (Sıkı Yönetim Yasası) ile aldılar. Tarihe 1402'likler olarak geçen öğretim üyelerinin sayısı üç bini buluyordu. Bunlar ya okullardan atılmış ya da istifaya zorlanmışlardı. 1402'lik olmak için öyle devrimci, komünist vb. niteliklere sahip olmanız gerekmiyordu. YÖK'ün bilim adamlarına biçtiği elbise bilimsel ve ahlaki olmayandı. Bu elbiseyi giymeyenler, kişiliğinden ödün vermeyenler, vermek istemeyenler onurlu 1402'likler ordusuna yazılıyordu.

- 1992'den 1999'a kadar vakıf üniversitelerine 7 yılda 7 trilyon lira devlet yardımı yapılır.

1983'te apoletliler gidip apoletsizler geleceken seçim yatırımı olarak Anadolu'nun birçok ilinde tabela üniversiteleri kuruldu. Binası, araç gereci, hocası olmayan; kimi bataklık kıyısına kimi ahırdan bozma binalara kurulan bu üniversiteler, kapasitelerinin üzerinde öğrenci ile dolduruldu. Öncekiler ise zaten doluydu. Artık üniversiteler işleyemez hale gel-

mişti. Cuntacıların imdadına "doldur-boşalt" sistemi yetiştirdi. Bu sayede öğrenciler, disiplinsizlik-başarısızlık gibi birçok gerekçe ile okuldan atıldılar. Sadece 1985-86 öğretim yılının ilk dönemi sonunda okuldan atılan öğrenci sayısı beş bindir.

-Tıpkı 1971'de olduğu gibi 1980'li yıllarda da öğrenci örgütlenmelerine yönelik bir savaş başlatılmıştı. Öğrenci derneklerinin kurulmasına izin verilmiyor, topluma öcü gibi gösteriliyorlardı. "Sizden öncekilerin başı bu yüzden derde girdi" diyen iktidar, 1987'de gençliğe yönelik kapsamlı bir saldırı başlattı. YÖK'ün Disiplin Yönetmeliği ağırlaştırıldı, polisin dernekler üzerindeki baskısı artırıldı, bu da yetmeyince varolan derneklerin YÖK'e bağlanmasını öneren bir yasa tasarısı hazırlandı.

TC YÜKSEKÖĞRETİM KURULU BAŞKANLIĞI

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın "GİZLİ" ve "KİŞİYE ÖZEL" işaretli (...) yazılarında; üniversitemize bağlı çeşitli fakültelerde görevli aşağıda adları belirtilen öğretim elemanlarının, 1402 sayılı kanunun 2301 ve 2766 sayılı kanunla değişik ikinci maddesi gereğince işlerine son verilmesi istenilmektedir.

Gereğini rica ederim.
İhsan DOĞRAMACI

BAŞKAN

İmza

AN AN YÖK YÜRÜYÜŞÜ

Yaklaşık iki ay önce başlayan çalışmalar son hafta doruğa ulaşmıştı. Gençlik Ankara'ya üniversitelerde gördüğü zulmü, har(a)çları, baskıları protesto etmeye, gasp edilen haklarını geri almaya gidecekti. Her yerden yola çıkılacaktı. Hazırlıklar son aşamalarına gel-

şinde polis tarafından durduruldu. Polisler kimlik kontrolü bahanesiyle tehdit etmeye ve korkutmaya çalışıyordu. YÖK eylemini neden engelliyorlar? Aslında cevabı belliydi ve TÖDEF'liler haklılıklarını savunarak yola devam ettiler. Trabzon TÖDEF ile birleşip Samsun'a gelindi. Samsun ve Amasya'dan gelen TÖDEF'li öğrencilerle de burada birleşildi. Samsun çıkışında tekrar polis çevirmesi ve kimlik kontrolü ile öğrenciler korkutulmaya çalışıldı. Ancak gençlik yılmadan yoluna devam etti ve Ankara'ya harekete

görevlisi, üniversite çalışanı.. hepsinin sorunlarını sahipleniyorlardı.

TARİH 6 KASIM 2000...

6 KASIM 1981, cuntanın yeni çocuğunun doğum tarihi. Cunta; demokratik hakları boğmak, gençliğin bilimsel araştırmaya yönelik eğitim görmesini engellemek için, düşünmeyi, sorumluluk sahibi olmayı engellemek için YÖK'ü üniversitelerin -BİLİMİN, DEMOKRASİNİN- başına bela etti. Cunta yönetimi giderken üniversiteler üzerinde cunta devam ediyordu. Son andıç haberlerinden görüldüğü gibi bilimsellik yerine ordunun, hükümetin, partilerin yandaşı üniversiteler oluşturuldu. Gençlik 19 yıldır PARASIZ, BİLİMSEL, DEMOKRATİK EĞİTİM şiarıyla alanlarda, okullarda, eylemlerde ve boykotlarda YÖK'ü herkese tanıttı, teşhir etti. Artık YÖK herkesin bildiği ve uygulamalarından şikayetçi olduğu bir kurumdu. Nereye bağlı olduğu, kime hesap verdiği belli olmayan, gerektiğinde mahkeme gibi karar alıp okuldan atabilen, istediği düşüncüyü, araştırmayı yasaklayabilen YÖK'ü bu sene yıkmak için gençlik Ankara'da olma kararı almıştı.

TARİH 6 KASIM 2000...

Tüm Türkiye'den gelen Türkiye Öğrenci Gençlik Dernekleri Federasyonu üyesi öğrenciler Ankara girişine dayandılar.

...Saat 6.30 İstanbul'dan gelen İYÖ-DER'liler Ankara girişinde Es-kipınar bölge trafik istasyonunda durduruldu. Ankara'ya giremeye-

mişti.

TARİH 5 KASIM 2000.... İstanbul'dan İYÖ-DER'liler Taksim'de saat 14.30'da açıklama yaparak yola çıkma kararı almıştı. Otobüslerin kalkış yerinde saat 12.00'de biraraya gelen İYÖ-DER'liler Taksim'e hareket etti. Taksim'den kendilerini uğurlamaya gelen Demokratik Kitle Örgütleri ve sendikalar bir basın açıklaması yapmak istediler. Polis gençliğin YÖK'e karşı eylemini engellemek istiyordu. Saldırdılar. Seslerini kesmeye çalıştılar. İYÖ-DER'liler coplara karşı tekmelerle, yumruklarla direndi. Polis gençliğin YÖK'e karşı protestosunun meşruluğunu zedelemek istiyordu. Beyoğlu Emniyeti'ne otobüsleri çektiler. Burada avukatların denetiminde yapılan kimlik kontrolünden sonra otobüsler Ankara'ya doğru harekete geçti.

TARİH 5 KASIM 2000.... Karadeniz'den gelen öğrenciler il il birleşmeye başlamışlardı. Giresun TÖDEF üyesi öğrenciler şehir çıkı-

geçti.

TARİH 5 KASIM 2000... Antakya ve Mersin TÖDEF'li öğrenciler Adana'ya gelmişti. Adana'dan saat 22.00'de Adana TÖDEF'li öğrenciler diğer illerden gelenlerle birlikte harekete geçtiler. Adana çıkışında kimlik kontrolü için durduruldular. Niğde'den geçerken Niğde ve Ulukışla TÖDEF üyelerini de alarak yola devam edildi. Aksaray'da verilen molanın ardından Aksaray çıkışında tekrar kimlik kontrolü bahanesi ile durduruldular. Kimlik kontrolünün ardından TÖDEF'liler Ankara'ya harekete geçti.

TARİH 5 KASIM 2000... İzmir'den gelen TÖDEF/İYÖ-DER'liler çevre illerden gelen TÖDEF üyeleri ile birlikte 22.30'da ANKARA'ya "YÖK'süz BİR ÜNİVERSİTE" diyerek hareket etti. 1980 cuntasının ürünü YÖK'ü yıkmak ve üniversitelerdeki baskıcı anti-demokratik uygulamalara dur diyebilmek için toplanmış ve yola çıkmışlardı. Sadece öğrenci sorunlarını değil öğretim

cekleri söylenerek, en basit haklarından olan seyahat etme özgürlüğü bile engellenmiş oluyordu.

...Saat 6.00 Trabzon'dan gelen TÖDEF üyeleri Ankara girişinde Elmadag dinlenme tesislerinde polis ve jandarma tarafından durduruldu. Ankara'ya sokulmayacakları, kimliklerini hemen vermeleri söylendi.

...Saat 6.00 Adana'dan gelen TÖDEF'liler Kulu makasında Ayranacı denilen yerde durduruldu. Kimlik kontrolü ve arama bahanesi ile otobüslerden aşağıya indirildi. Bir TÖDEF üyesi gözaltına alındı.

...Saat 6.30 İzmir'den gelen TÖDEF/İYÖ-DER üyesi öğrenciler Polatlı'da durduruldu ve kimliklerine el konuldu.

...Saat 12.00 İYÖ-DER üyesi öğrenciler polisin Ankara'da yapılacak eylemin saatini geçirmek ve sonra geri döndürmek amacıyla olduğunu anlayarak arabadan inip yol kesme eylemine başladılar. "YÖK'SÜZ BİR ÜNİVERSİTE İSTİYORUZ" İYÖ-DER pankartı ve "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "YÖK'ü Yıkacağız", "YÖK'süz bir üniversite istiyoruz" sloganları ile yol kesilip oturma eylemi başlatıldı.

...Saat 11.00 Karadeniz'den gelen TÖDEF üyesi 5 kişi kimlik kontrolü bahanesi ile yaka paça gözaltına alınmaya çalışıldı. Diğer TÖDEEF'lilerin tepkisi üzerine polis arabasından indirildiler. İnip yürüyerek Ankara'ya gideriz diyen TÖDEF'liler polis saldırısına uğradı. Bu sırada İHD ve ÇHD başkanları da ziyarete geldikleri TÖDEF üyeleri ile saldırıya uğradılar. Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukat Suna Coşkun ve İHD Ankara şube başkanı Lütfi Demirkapı'nın "Bizim valilikten böyle bir emir gelmediğine dair bilgimiz var sizin tutulmanız polisin keyfi tutumudur ve hukuksuzdur." demesi ile öğrenciler tekrar yürüyüşe geçtiler. Polis ÇHD ve İHD'lilerin gözü önünde tekrar saldırdı. Bu saldırıda üç TÖDEF'li ağır bir şekilde yaralandı ve hastahaneye "ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ" sloganları ile kaldırıldılar. Bu sırada gözaltına alınmayan öğrenciler YÖK'ü yıkaçız sloganları ile hastaneye giden arkadaşlarını beklemeye başladılar.

...Saat 11.00 Polis karışıklıkta Adana'dan gelen TÖDEF üyelerinden bir kişiyi daha yaka paça gözaltına aldı. Arama sırasında "Ba-

rınma Sorunları Çözölsün-ADANA/TÖDEF" yazılı pankarta el koydu. Otobüse girmeye çalışan polis direnişle dışarı atıldı. Polis otobüsü kuşattı ve kimseyi indirmeyeceğini eylemler bitene kadar burada bekleyeceklerini söyleyerek gerçek amacını, hukuksuzluğunu açıkladı. Su içmek için inen bir TÖDEF üyesine coplarla saldırdılar. Bu sırada Kulu makasına gelen Konya TÖDEF üyesi öğrencileri polis gözaltına almaya çalıştı. Adana, Mersin ve Antakya'dan gelen TÖDEF'liler Konya'dan gelen arkadaşlarına sahip çıkarak yanlarına aldılar.

...Saat 12.00 İzmir'den gelen TÖDEF/İYÖ-DER'liler ANKARA'ya alınmayacaklarını anlayınca otobüslerden inerek yolda "YÖK'E HAYIR", "ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ" sloganları ile oturma eylemine başladılar....

Saat 12.00 ANKARA ANKARA'DA MİTİNG BAŞLIYOR

Ankara'da Çarşı mağazasının önünden "Halk için bilim, halk için eğitim TÖDEF/AYÖ-DER" pankartıyla yürüyüşe geçen TÖDEF'li öğrenciler "YÖK'e Hayır", "YÖK'ü Yıkacağız, Haklıyız Kazanacağız", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları eşliğinde YKM önüne yürüdüler. YKM önüne gelen öğrenciler burada "ÖSS, AOBP, ÇAN EĞRİSİ KALDIRILSIN, FORMASYON HAKKI TANINSIN", "PARALI EĞİTİM KALDIRILSIN", "ÖZEL (VAKIF) ÜNİVERSİTELERİ KAPATILSIN", "ESKİŞEHİR TÖDEF", "SİVAS TÖDEF" yazılı pankartları açtılar. Üzerinde TÖDEF'li öğrencilerin taleplerinin yazılı olduğu büyük bir pankart açıldı. TÖDEF'li öğrencilerin talepleri şunlardı:

1. Paralı eğitim kaldırılсын
2. Özel (Vakıf) üniversiteleri kapatılсын
3. ÖSS, AOBP ve Çan eğrisi kaldırılсын
4. Barınma sorunu çözülsün
5. Ana dilde eğitim hakkı tanınsın
6. Bilimsel araştırma olanağı sağlansın
7. Polis, ÖGB, Jandarma işgali kaldırılсын
8. Söz, yetki, karar, örgütlenme hakkı tanınsın

Ellerinde "YÖK'süz Üniversite İstiyoruz" yazılı flamalar bulunan öğrenciler "Paralı Eğitim Kaldırıl-sın", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Halk İçin Bilim, Halk İçin Eğitim", "YÖK'ü Yıkacağız, Haklıyız Kazanacağız", "Ne istiyoruz -bilim, Kim için -halk için ; Halk İçin Bilim, Halk İçin Eğitim", "Özel Üniversite-ler Kapatıl-sın", "Üniversitelerde Po-lis, Jandarma İşgaline Son" slogan-larını attılar. TÖDEF'li öğrenciler, diğer öğrenci gruplarıyla alanda buluştu. "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganıyla birleştiler ve Kızılay Meydanı'na inip yolu trafiğe kapattılar. 2000'e yakın çevik kuvvetin bulunduğu alanda birçok panzer ve çevik otosu da Kızılay Caddesi boyunca dizilmişlerdi. Polisin "dağılım" uyarısının ardından diğer öğrenci grupları Kızılay'ı ter-

kedip Cebeci'ye doğru dağılırken TÖDEF'li öğrenciler alanı terketmeyeceklerini söyleyerek tekrar YKM önüne yürüdüler. Burada Ayşe Gülen Halk Sahnesi "Koskocaman YÖK" adlı oyunu sergiledi. Büyük bir coşkuyla hareket ettikleri görülen öğrenciler Dev-Genç, Gündoğdu, Haklıyız Kazanacağız marşlarını söyledikten sonra halaylar çektiler. Daha sonra Ankara'ya gelmek üzere yola çıkan ancak şehre alınmayan arkadaşları için konuşma yaptılar. Bu konuşmada: "Bizler gençlik olarak YÖK'e karşı mücadelemizi on yılı aşkın zamandır sürdürüyoruz. Bu yıl da ülkemizin dört bir yanından gelen arkadaşlarımızla olacaktık ancak polisler bir kez daha keyfi uygulamalarını sürdürdüler ve arkadaşlarımızı Ankara'ya almadılar. Birçok arkadaşımız yaralandı ve bazıları gözaltına alındı. Bu şekilde bizi yıldıracaklarını sandılar ama biz yine alanlardayız. Talep-lerimizi haykırmaya devam ediyoruz. YÖK karanlığını parçalayacağız! Bu sebeple yola çıkan ancak durdurularak gözaltına alınan arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ" dediler. Daha sonra Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçen TÖDEF'li öğrenciler burada Demokratik Halk Üniversiteleri mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulundular. Eylem 13.45'de sona erdi.

...Saat 13.30 İstanbul'dan gelen İYÖ-DER üyesi öğrenciler "YÖK'e karşı mücadelemiz tüm engellemelere rağmen sürecektir. YÖK'e ve koruyucularına karşı mücadele edeceğiz" diyerek yaptıkları açıklama ile eylemlerini bitirip Saat 15.00 civarında İstanbul'a hareket ettiler.

...Saat 15.30 Karadeniz'den gelen TÖDEF üyesi öğrenciler hastahaneden getirilen arkadaş-larını da alarak "YÖK'Ü YIKACA-

ĞIZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ" sloganları ve mücadelemiz sürecektir açıklaması ile Karadeniz'e doğru yola koyuldular.

...Saat 16.00 Kulu Makası'nda bekleyen Adana tarafından gelen TÖDEF üyesi öğrenciler gözaltına alınan arkadaşlarını geri aldılar. Avukatlarla görüşmelerinden polisin keyfi olarak 7 Kasım'a kadar kendilerini tutacağını öğrenince açıklama yaparak Adana'ya geri döndüler.

...Saat 14.00 İzmir'den gelen TÖDEF/İYÖ-DER üyesi öğrenciler Ankara'ya alınmayan öğrenciler için açıklama yapıp "Mücadelemiz sürecektir, YÖK'ü Yıkacağız, Halk için Bilim Halk için Eğitim İstiyoruz" diyerek geri dönmek için hareket ettiler.

Akşam Ankara Yüksel Caddesi'nde 18.30'da yapılan açıklama ile TÖDEF/AYÖ-DER'liler polisin, öğrencileri Ankara'ya almamasını ve saldırmasını protesto etmek için bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında YÖK'ün anti-demokratik uygulamaları ve polisin keyfi tutumuna yer verildi.

7 Kasım günü de ülkenin çeşitli illerinden TÖDEF üyesi öğrenciler Ankara girişindeki baskıları ve keyfi bekletmeyi protesto amaçlı yazılı basın açıklamaları yaptılar.

6 Kasım YÖK PROTESTOLARI

İSTANBUL

TÜRKİYE ÖĞRENCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU (TÖDEF) Merkezinin yaptığı açıklamada da gözaltılar ve Ankara girişindeki polisin keyfi tutumu protesto edildi. Otobüs duraklarında, vapur iskelesinde, Beyazıt meydanı ve çevresinde yığınak yapan polis, meydana girişte üst araması yaptı. Beyazıt meydanına, evlerin çevresine keskin nişanlar yerleştirildi. 12.30'da davul çalarak İ.Ü merkez kampüsü içinde toplanan öğrenciler, pankart ve dövizleri ile "YÖK'Ü BUGÜN BEYAZIT'A GÖMÜYORUZ." yazılı bir tabut ile ana kapının önüne kadar geldiler. Öğrenci Kültür Merkezi önünde toplanıp diğer üniversitelerden gelen öğrencilerle buluştular. YÖK'ün temsili cenaze töreninin ardından Öğretim Elemanları Sendikası ve öğrenciler yaptığı konuşmaların ardından eylem sona erdi. Çemberlitaş'ta toplanan öğrencilere saldırı oldu. Gözaltına alınan öğrenciler, kısa bir süre sonra bırakıldı ve kapıda diğer öğrencilerle buluştular.

İZMİR

İzmirde bulunan 9 Eylül ve Ege üniversitelerinin değişik fakültelerinden yüzlerce öğrenci YÖK'ü protesto etti. Yüze yakın edebiyat fakültesi öğrencisi "formasyon hakkımız engellenemez, YÖK'e hayır" sloganlarıyla sınıfları dolaştılar. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim fakültesi öğrencilerin YÖK'ü 500 öğrencinin katıldığı basın açıklamasıyla protesto ettiler.

ADANA

Çukurova üniversitesinde Fen Edebiyat Fakültesi önünde saat 12.30'da toplanan öğrenciler rektörlük önüne kadar yürüdüler. Öğrenciler burada YÖK'ün temsili olarak yargılandığı bir skeç sunan slongalarıyla "YÖK'e Hayır, "Formasyon Hakkımız Alınamaz" taleplerini haykırdılar. "Eşit-Parasız Bilimsel Eğitim İstiyoruz -ÇÜ YÖK Karşısı Öğrenciler" pankartıyla Fen-Edebiyat Fakültesi önünden başlayıp bütün kampüsü dolaşarak diğer öğrencileri YÖK'ü protesto etmeye çağırdılar.

BURSA

Uludağ Üniversitesi mediko sosyal tesisleri önünde toplanan öğrenciler YÖK'ü teşhir eden slonganlar attılar.

ESKİŞEHİR

ANADOLU ve OSMANGAZİ Üniversiteleri öğrencileri Rektörlüğün önüne kadar yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptılar

EDİRNE

TRAKYA Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi önünde yapılan protestoda formasyon hakkının geri verilmesine de değinildi.

URFA

HARRAN Üniversitesi Rektörlüğü önünde toplanan öğrenciler YÖK'ü protesto ettiler.

ANTEP

Üniversitesi öğrencileri yürüyüş yaptılar. Yürüyüşün ardından yapılan basın açıklamasıyla YÖK'ü teşhir ettiler.

BALIKESİR

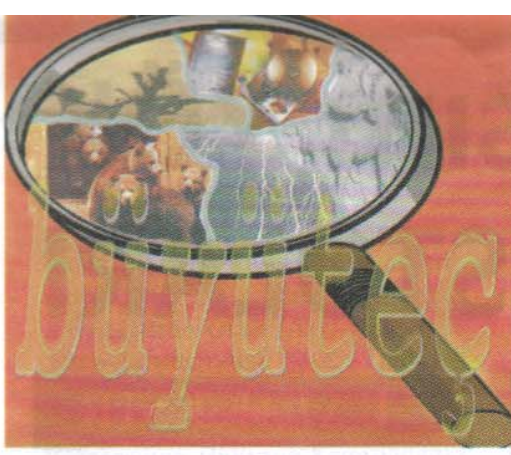
Bandırma'da protesto için toplanan öğrencilere polis hiçbir uyarı yapmadan saldırdı. İki öğrenci saldırı esnasında yaralandı. Yaralı öğrenciler hastaneye götürüldü. öğrencilerle birlikte Petrol-İş Sendikası başkanı da gözaltına alındı.

MERSİN

Mersin Üniversitesi Çiftlik Köyü Kampüsü'nde de protesto vardı. Meslek Yüksekokulu'nun önünde toplanan 700 kişilik öğrenci grubu Pembe Köşk Kafeterya'ya doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında öğrenciler "YÖK'e Hayır, YÖK dışarı bilim içeri", sloganlarını attılar daha sonra Rektörlüğün önüne giden öğrenciler burada YÖK'ün anti-demokratik uygulamalarıyla ilgili bir konuşma yaptılar.

Ardından bu dönem okuldan uzaklaştırılan 23 kişi ile ilgili konuşma yapılarak soruşturma açma, okuldan uzaklaştırma gibi baskıların, baskıların öğrenci gençliği yıldırıamayacağını belirttiler.

İstanbul'dan Ankara'ya protestolara katılmak için yola çıkan Öğrenci Koordinasyonuna üye bir grup öğrenci Ankara girişindeki turnikelerde durduruldu. Çevik kuvvet polisleri tarafından saldırıya uğrayan öğrencilerin bir kısmı hastanelere kaldırılırken bir kısmı da gözaltına alındı.

Nereye Baksam

BAZ İSTASYONU

// Salgın gibi kanser patlaması olacak //

TÜBİTAK danışmanı ve iç hastalıkları uzmanı **Doç. Selçuk Aslan**'ın "Baz istasyonlarının sağlığa zararı"na ilişkin raporundan.

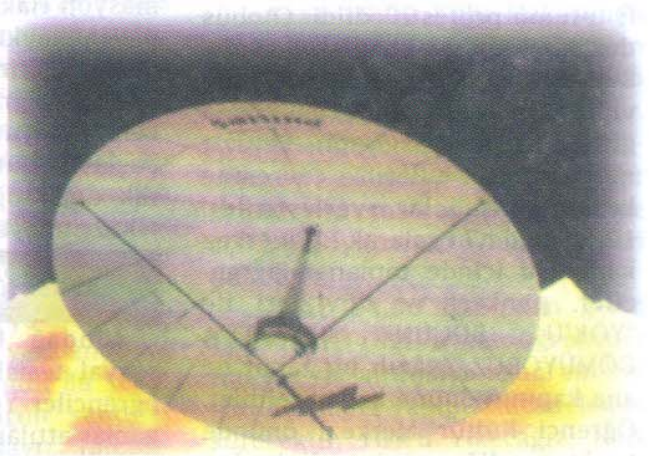
Son günlerde sokağa çıktığınızda hiç kafanızı biraz kaldırıp apartmanlara doğru bakarak yürüdünüz mü?

Bunu yaptıysanız kah kafanızın bir kaç metre üstünde, kah apartmanların üstünde metal kutular görmüşsünüzdür. Şehrin dokusuna iyice sinen bu metalik gri, beyaz kutular aslında hiç de normal değil. Anormallik sadece yarattıkları görüntü kirliliğinden değil. Elektromanyetik kirlilik denilen özellikle son yıllarda elektrikli aletlerin, cep telefonlarının kullanımının artmasıyla oluşan bir kirlilik de yaratıyorlar. Son dönemde yoğun olarak tartışılan, gündemimize giren baz (yer) istasyonları konusunun özü ne?

Ülkemizde de dünyadakine paralel olarak kullanımı son yıllarda artan cep telefonları hiçbirimizin yadsıyamayacağı ileri bir teknoloji ve rahatlık getirdi. Nasıl ki dikensiz gül olmazsa cep telefonu kullanmak isteyenler de bazı şeylere katlanmak zorunda kaldılar. ABS fren sistemi kullanılan otobüslere binerken cep telefonlarını kapatmak zorunda oluşları, kimi zaman baş ağrısı vb. sıkıntıları çekebilmeleri cep telefonu kullanıcılarının belli başlı katlanmaları gereken dikenlerden oldu. Ha çekti, ha çekmedi diye elinde cep telefonu ile dolaşmakta bir başkası. Cep telefonları şebeke işletmecisi şirket-

leri Telsim ve Turkcell (önümüzdeki günlerde bunların arasına İş Bankası da katılacak) diğer konularda bir çalışma yapmasalar da karlılarını arttırmak için daha iyi hizmet(!) vermeyi hedef olarak seçtiler. Daha iyi hizmet her yerden çeken cep telefonu, hiç kesilmeyen bir iletişim olanağıydı. Madem işin ucunda para var o zaman boş verin halk sağlığını, boş verin bilimi. İşte bu mantıklı hareket eden bu şebeke işletmecileri her yere baz (yer) istasyonlarını büyük bir hızla ve de yarışarcasına serbest piyasa kuralları(!) gereğince hiçbir yere danışmadan diktiler.

Eskiden şehir dışında maliyeti daha fazla, daha güçlü istasyonları kullanan bu şirketler, daha az maliyetli olmasından kaynaklı bu istasyonları şehir içlerine taşıdılar. İstasyonları apartmanlara monte ederek yüksek bir maliyete sahip olan direk ve arsa giderlerinden kurtuldular hem de daha iyi hizmet veren, her yerden çeken şebeke şirketi olmuş oldular. Şehir dışında yapılacak bir tesisin inşası için büyük direklerin dikimi ve yasal mevzuat gereği buranın etki alanına giren (ortalama bir verici için) 150-200

metre kare arsanın bedeli ile birlikte maliyet 50.000-100.000\$ arasındayken şehir içindeki baz istasyonlarında bu maliyet 5.000-10.000\$'a kadar düşmektedir. Çünkü direk dikimi yoktur ve de arsa tahsisine ihtiyaç duyulmamaktadır. Ama bu şekilde hiçbir koruma olmaksızın ve uyarı yapılmaksızın apartmanlara dikilen bu istasyonlar yoğun bir tehlike ortamı oluşturuyorlar. Düşünün ki evinin balkonuna böyle bir istasyon monte edilen biri (günde en çok 8 saat uyuduğunu varsayarsak) 8 saat elektromanyetik alana maruz kalmaktadır.

İnsan sağlığını tehdit eder düzeye ulaşan bu elektromanyetik kirlilik, ülkemizde henüz yeni yeni yasal prosedüre kavuşan bu alanda cep telefonu şirketlerinin muazzam karlar edinmelerini sağlıyor.

Elimizdeki diğer bilimsel veri-

lere bakarsak daha da iyi olacaktır. Elektromanyetik alan insan biyolojisini iki türde etkilemektedir. Birinci olarak kısa zamanda baş ağrısı, göz yanması, yorgunluk vb. ikinci olarak da uzun sürede ortaya çıkabilecek hücresel deformasyonlar, kimyasal bağlara olan etkiler.

Bu her iki tipteki sağlık etkileri yetişkinlerde daha azken, henüz anne karnındaki bebeğe veya bir çocuğa etkisi kat kat fazla olmaktadır. Şu anki bilimsel çalışmalarla çok net ortaya konamasa da cep telefonlarının herkesçe yaygın olarak kullanımı ve baz istasyonlarının mantar gibi her yerde bitmesi açık bir tehlike yaratmaktadır.

Tartışmalar gösteriyor ki, tehdit oluşturan unsurlar az çok görülebiliyor fakat net olarak rakamlarla ortaya konamıyor. Bu da birilerini rahatlatıyor. Eldeki verilerle bile bilimsel açıdan zararları az çok görülen, alınabilecek önlemler belli olan bu konu için henüz hiçbir girişim olmamış aksine var olan bu bilimsel muğlaklıktan şirketler yararlanmaya çalışmıştır.

Baz (yer) istasyonları konusunda kamuoyunun baskısıyla(*) Ulaştırma Bakanlığı'nca "Mobil Telekomünikasyon şebekelerine ait baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçümleri, işletilmesi ve denetlenmesi" başlığıyla bir yönetmelik yayınlamış fakat bu da yara merhem olmamış; firmalara derin bir oh çektirmiştir.

(*) Daha önceden Çevre Bakanlığı'nca firmaların talepleri doğrultusunda hazırlanan genelge da; **bu yönetmelik ne getirdi bir de ona bakalım!**

-Çevre Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının görev alanı içerisindeki konuları tek başına düzenleyerek yetki gasbında bulunmuştur. (Md 21)

- Baz istasyonu kurulmasında sadece bildirim şartını getirmiştir, izin olgusu kaldırılmıştır. (Md 17)

- İstasyon faaliyetinin durdu-

rulması için gerekçe olarak insan sağlığı yerine eksik bilgi ve belge bulunması vb. bürokratik gerekçeler getirilmiştir. (Md 18)

- Ölçüm yapılmasını isteyen bir kişiyi ölçüm masraflarını ödemekle yükümlü kılması ki bu da denetimi ortadan kaldırmaktadır. (Md 22)

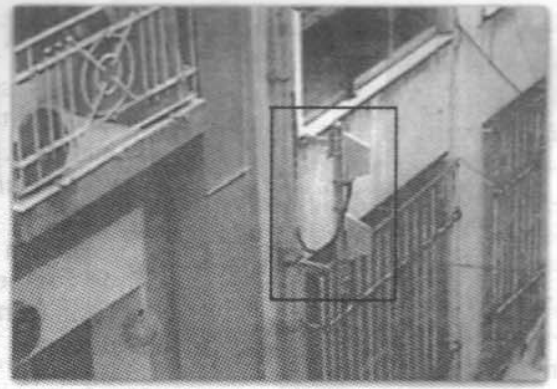
- Baz istasyonlarının şikayet karşısında ölçümünde konunun taraf olan operatör şirketlerinde yetkilendirilmiş olması bu kesime yeni bir kapıdır. (Md 5)

- Ölçüm raporlarının sonuçlarının sadece Bakanlıkça değerlendirileceği söylenerek bilimsel kuruluşlar devre dışı bırakılmışlardır. (Md 7)

Görünen o ki halkın sağlığını düşünmeyen sadece GSM operatörleri değil!

Bunların dışında elektromanyetik alanı yaratan elektrik alanı için belli standartlar kabul edilmiştir. Ülkemizde ve dünyada en yaygın kullanıma sahip olan GSM 900 MHz istasyonlar için 42 V/m kabul edilmiştir. Oysaki bilinen gerçekler bilimin ölçebildiği oranda bu sınırın 0.4 V/m'lerde olması gerektiğidir. Avrupa'da kimi ülkeler (Rusya'da 6 V/m, İsveç ve İsviçre'de 4 V/m) bu öngörde bulunmuş, tedbirlerini şimdiden almıştır.

Avrupa, Avrupa diye hergün demeçler verenler bu konuya gelince nedense dut yemiş bülbüle dönüyorlar. Herhalde bu da "Türk'e birşey olmaz" gi-

bi milliyetçi bir yaklaşımın bu alandaki yansıması olsa gerek.

Ülkemiz koşullarında hiç de şaşırtıcı olmayan bu gelişmeler elbetteki mobil telekomünikasyon şebeke işletmecilerini rahatlatıyor ama bu konuda duyarlılık kazanan kamuoyu artık tepkisiz değil. TMMOB, TTB, Baro, Tüketicii Koruma Dernekleri vb. pek çok kuruluş bu konuda çıkar çevrelerinin, şirketlerin ve yönetmeliğin karşısında. Duyarlılık kazanan, yanibaşındaki tehlikenin farkına varan halkta tepkisini yürüyüşler, resmi mercilere başvurular ile ortaya koyuyor.

Görünen o ki şirketler ve bakanlık bu pervasızlıklarını daha fazla sürdüremeyecekler. Şimdi bizlerde bu konuda duyarlı davranıp kollarımızı sıvamalıyız. Biliyoruz ki yanı başımızdaki bu tehlike en çok da biz gençleri tehdit ediyor. Bunu biliyorken durmak intiharla özdeştir.

İntihar etmeyelim. Geleceğimizi kendi ellerimizle şekillendirelim.

Yeni yönetmelik 'baz'a özgürlük

Özellikle baz istasyonlarının kurulması, işletilmesi, denetlenmesi ve ölçülmesiyle ilgili olarak

'Baz'a özgürlük yönetmeliği

1. Madde - Bu yönetmelik, mobil telekomünikasyon şebekelerine ait baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi ile ilgili olarak hazırlanmıştır.

2. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

3. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

4. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

5. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

6. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

7. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

8. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

9. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

10. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

11. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

12. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

13. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

14. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

15. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

16. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

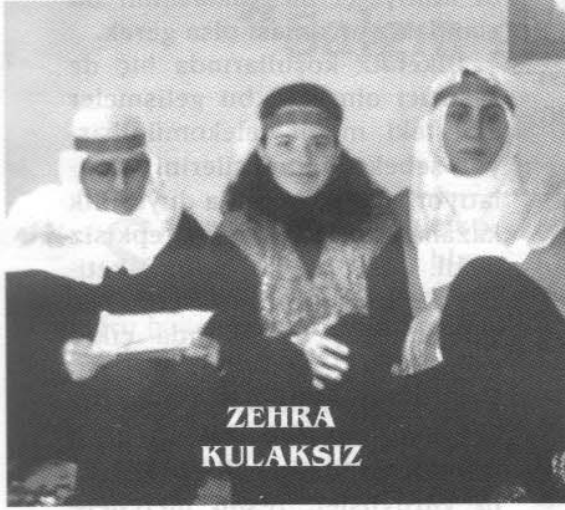
17. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

18. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

19. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

20. Madde - Baz istasyonlarının kuruluş yeri, ölçülmesi, işletilmesi ve denetlenmesi, bu yönetmelik ile belirlenir.

İYÖ-DER'Lİ ZEHRA KULAKSIZ ÖLÜM ORUCUNDA

Hücre (F) tipi cezaevleri dağıtması karşısında, hapishanelerde Ölüm Orucuna başlayan devrimci tutuklu ve hükümlülere destek olmak için, dışarıda, sanatçı Haydar Bayar'ın evinde, kendisi dışında üç kişiyle birlikte ölüm orucuna giren Zehra Kulaksız'la yaptığımız röportajı yayımlıyoruz.

Ülkemizde Gençlik: Neden F tipi cezaevlerine karşısınız?

Zehra Kulaksız: Bizler binaların şekillerine, tiplerine karşı değiliz. Bizler bu şekilleri ve tipleri yaratan zihniyete karşıyız. Biz, insanların haberleşme özgürlüğünü, diyalog hakkını, sağlıklı koşullarda yaşama hakkını savunuyoruz. Fakat devlet F tiplerinde insanları izole edip çıldırtmak istiyor. Bizlerse; "insan sadece mezar da yalnız kalabilir." diyoruz, ve bu insanlık dışı uygulamaya karşı çıkıyoruz. Ayrıca hücre saldırısı sadece tutuklulara değil tüm halka ve geleceğimize yapılan bir saldırdır. Hakkını arayan memuru, zam isteyen işçiyi, bilmsel demokratik, parasız eğitim isteyen biz öğrencileri, insanca yaşam isteyen herkesi hedef alan bir saldırdır. F tipi hapishaneler, temelinde toplumun muhalif kesimini sustur-

mak, suskun bir toplum yaratmak amacı gütmekte, bunun için inşa edilmektedir. Bu yüzden F tipine karşıyız.

Ülkemizde Gençlik: Neden Ölüm Orucu?

Zehra Kulaksız: Çünkü gerçekten de zor, bedellerin ağır olacağı bir sürecin içerisindeyiz. Yaklaşık altı aydır dışarıda, F tipi cezaevlerinin kapatılması ve Terörle Mücadele Yasasının kaldırılması için bir çok çalışma ve eylem yaptık. Ama artık son noktaya geldik. Devlet politikasını hayata geçirmekte kararlı, fakat biz de hücrelere girmemeye kararlıyız. Kazanacağımıza, hücreleri yıkacağımıza inanıyorum. "Kesin kararlıyız, F tipi cezaevlerini açacağız." sözleri bizim alışık olduğumuz çıkışlar ve biz bu iddiaları devrimciler tarafından her seferinde boşa çıkarılmasına da alıştık. Yine böyle olacak. Bedel ödemek zorunda kalacağız. Bunu biliyorum. Böylesi bir süreçte ben de dışarıda

düzenlenen ölüm orucuna katıldığım için gururluyum.

Ülkemizde Gençlik: Sizi ölüme götürecektir olan bu eylemde talepleriniz nelerdir?

Zehra Kulaksız: Bizim taleplerimiz;

1- F tipi (hücre) hapishanelerin kapatılması

2- 3713 sayılı anti-terör yasasının tüm sonuçları ile kaldırılması

3- Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarının ortak hazırladığı üçlü protokolün iptal edilmesi

4- DGM'lerin kapatılması, verdiği tüm kararların iptal edilmesi

5- Hapishanelerin belli periyodlarla DKÖ'ler, avukatlar, hakimler, tutuklu aileleri tarafından oluşturulacak bir heyetçe denetlenmesi

6- 1996 Ölüm Orucundan sonra rahatsız olan, çeşitli saldırılarda yaralanan ve tedavileri yapılmayan tutukluların salıverilmesi.

7- İşkencecilerin yargılanması

8- Halkların demokrasi ve özgürlük mücadelesi önündeki tüm anti demokratik yasaların iptal edilmesi.

Bu taleplerimiz karşılanıncaya kadar ölüm orucu direnişimizi aynı kararlılıkla sürdüreceğiz.

Ülkemizde Gençlik: Adalet Bakanı

yaptığı son açıklamada; F tipi hapishanelerin yapımında kararlı olduklarını, tutuklu ailelerinin F tipine önyargılı yaklaştıklarını açıkladı. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Zehra Kulaksız: Adalet Bakanı F tipinde kararlı olduklarını, bizlerin önyargılı olduğunu, başarıya ulaşamayacağımızı söylüyor. Bizler önyargılı değiliz, gerçekleri görüyoruz, olabilecekleri biliyoruz. Çünkü Ulucanlarda testereyle boğaz kesenlerin, Burdur'da kol kopartanların, onlarca tutuklunun tedavilerini engelleyerek katledenlerin, 8 metrekare bir yerde tek başına bir insana neler yapabileceğini tahmin edebiliyoruz. Ayrıca Ümraniye, Diyarbakır, Ulucanlar katliamlarında devletin hapishanelere ilişkin yaklaşımı ve tutuklulardan ne istediği açık bir şekilde görüldü. Hücreler ölümdür diyoruz. Bunu kafamızdan uydurmuyoruz. Avrupa'da beyaz işkence olarak bilinen bu yöntemle tutukluları yalnızlaştırarak; çıldırtmaya, düşüncelerinden arındırmaya çalışıyorlar. Adalet Bakanına tek bir sorum olacak; Mehmet Ağar'ı, Şevket Kazan'ı tanıyor musun? Çünkü onlar da Hikmet Sami Türk gibi çok iddialıydılar. Ama sonları aynı oldu. Şimdi de böyle olacak. Kazanan yine biz olacağız.

Ülkemizde Gençlik: Son olarak söylemek istediğiniz birşeyler var mı?

Zehra Kulaksız: Önümüzdeki günlerin insanlar için bir sınav olacağını düşünüyorum. Tutuklular bu işe bedenlerini yatırıyorlar. Ben ve diğer tutuklu yakınları da dışarıda bedenlerimizi açığa yatırıyoruz. Kendisine insanım diyen herkesin yapabileceği birşeyler olduğunu biliyorum. En basitinden devletin allayıp pullayıp basın yoluyla sevdirmeye çalıştığı hücreleri insanlara anlatabiliriz. Hücreleri istemeyen insanları bir araya getirerek etkinlikler, programlar, platformlar yaratabiliriz. Açıkçası artık vicdanlar konuşacak, insanlığımız konuşacak. Ben bu zor günlerde tüm dostlarımıza, arkadaşlarıma güveniyorum. Ve vicdanlarımızla beynimizi birleştirip doğru karar alacağımıza inanıyorum. Son olarak bu süreçte el ele vererek bu saldırıyı da boşa çıkartacağız. Bu inançla herkese selamlarımı gönderiyorum.

FORMASYON HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ

12 Eylül cuntasının uzantısı olan YÖK ve uygulamalarına her geçen gün yenileri ekleniyor. Öğrenciler üniversiteye ne umutlarla geliyor, ama umduklarını, düşündüklerini bulamadığı gibi var olan hakları ellerinden alınıyor. 1998 yılından itibaren formasyon hakkı gasp edildi. "Formasyon hakkımız geri verilsin" diye haykıran öğrenciler bu yıl da seslerini yükselttiler.

Fen-Edebiyat Fakülteleri'nde; daha önce, isteyen öğrenci eğitim gördüğü 4 yıl içerisinde parasız formasyon alabiliyor ve öğretmen olabiliyordu. Bugün ise, branş formasyonu verilmezken, ilköğretim formasyonu 4 yıla ek olarak 1.5 yıl daha okutuluyor. Yetmiyor yüksek fiyatlarla resmen satıyorlar. Öğrencilerin en doğal haklarından biri olan formasyonlar bugün yine parası olana satılmakta ve birçok konuda olduğu gibi öğrenciler mağdur edilmektedir.

Bugün ülkemizde eğitim sisteminde çürümeler var. Kökten kaldırılması gereken bir eğitim sistemi varken bu eğitim sisteminde gerekçeler gösterilerek

öğretmen olma hakkımız elimizden alınıyor. Geleceğimizle oynanıyor. Bu gerekçeler hiç de tutarlı değildir. Ülkemizde öğretmen açığı çok fazla olmasına ve bu açığın eğitim fakülteleri aracılığıyla kapatılamamasına rağmen öğretmen ihtiyacı olduğundan bahsedilmektedir. Bu kadar komik bir gerekçeye çocuk bile inanmaz. Öğrencilerin ve kamuoyunun bu tür gerekçelerle yanıltılamayacağı gün gibi açıktır. Üniversitelerde yoz, ezberci, bireyci eğitim verildiği, mezun olan öğrencilerin iş imkanı olmadığı bir ortamda fen edebiyat fakültelerinde okuyan binlerce öğrenci işsizliğe mahkum edilmektedir. Bilimadamı olun diyorlar. Bugün bilimin 'b'sinden bahsedemediğimiz üniversitelerde nasıl bilimadamı olunacağı malum. Binbir umutlarla üniversiteye gelen ve öğretmen olabilmek için çabalayan öğrenciler "Formasyon hakkımızı istiyoruz!" sloganıyla biraraya gelip tepkilerini dile getiriyorlar. İstanbul, Ankara, Malatya, Diyarbakır, Çanakkale, Van... Üniversitelerden gençliğin tepkileri yükselmektedir.

İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü 2. sınıf öğrencisi Esra İşgüzer: "Önce üniversiteli olmak için çalışıp çabalamak zorunda bırakılıyor. Birde öğretmen olabilmek için ders kitaplarına boğulmak isteniyor. Bununla neyi hedefledikleri bellidir. Herşeyden kopuk bir insan yaratılmak isteniyor. Hakkımız olan formasyon göz göre göre gasp ediliyor. Bu saldırıya karşı formasyon hakkımızı alana kadar susmayacağız. Öğrenci arkadaşlara soruyorum. Siz susacak mısınız?"

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat bölümü 2. sınıf öğrencisi Gözde Şahin ise "Edebiyat bölümünü yazarken lisede öğretmen olabileceğimi düşünmüştüm. Öğretmen olma hakkımız elimizden alınıyor. Öğrencilerin buna karşı büyük tepkileri var. Öğretim üyelerimiz ve idareciler bizlere 'bilimadamı olacaksınız, makale yazacaksınız.' diyorlar. Üniversitelerimizden sadece teknik eleman düzeyinde insanlar çıkabileceğini ve eğitimin muhtevasında bilimsel olmadığını biliyoruz. Örneğin edebiyat bölümünü bitirip kütüphane veya arşiv görevlisi olan birçok arkadaşımız var. Hakkımız olanı alacağımızı geçen yıl yaşamıştık. Topladığımız imzalarla formasyon ücretlerini düşürmüştük. Şimdi de haklı olduğumuz bu konuda kazanacağımıza inanıyorum." diyerek konu ile ilgili görüşlerini belirtti.

MÜ Öğrencileri: "HAK GASPLARINA SESSİZ KALMADIK, HAKLARIMIZI KAZANDIK"

Yeni öğretim döneminde Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde yemekhane ücretlerine yapılan zamlar, transkript (öğrenci durum belgesi) ve öğrenci belgelerinin ücretli hale getirilmesi, kulüplerin kapatılması, kampüste verilen sabah kahvaltısı ve akşam yemeklerinin kaldırılması öğrencilerin tepkisine neden oldu. Bütün bu yaşananlara karşı öğrenciler, tepkilerini başlattıkları imza kampanyasıyla dile getirdiler. Bir hafta süren kampanya çerçevesinde toplanan

imzalar 25 Ekim çarşamba günü saat 12.00'de yemekhane önünde toplanan 150 kişilik öğrenci grubu tarafından "ÖĞRENCİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!", "YEMEK ZAMLARI KALDIRILSIN!" sloganları eşliğinde rektörlüğe teslim edildi. Rektörlük önünde halaylar çekilerek eylem tamamlandı. Eylemden sonra rektörlük tarafından yapılan açıklamada; transkript ve öğrenci belgeleri ücretlerinin kaldırılacağı, akşam yemeklerinin tekrar verilmeye başlanacağı açıklandı.

TERÖR NE? TERÖRİST KİM?

Uzun emek ve çabaların sonunda birçok zorluğa katlanarak üniversiteyi kazandın. Biliyoruz ki hepimiz gibi seninde geleceğe dair umutların ve beklentilerin var. Okulu bitirmek, iş-güç sahibi olmak, onurlu-insanca yaşamak, bugüne kadar ailenin sana verdiği emeklere layık olmak vb. Bunun gibi bir çok hedefin var. Bu duygu ve düşüncelerini hayata geçirmek için heyecanla beklediğin sınav sonuç belgesiyle eline bir belge daha ulaştı. YÖK gönderdiği bu broşürde "terörizm edebiyatı" yaparak daha üniversiteye adımını atmadan seni tek tip insan haline getirmeye çalışıyor. Üniversiteye geleceksin ama arkadaşlık kurmayacaksın, sana yardımlaşma amacıyla kitabını veren öğrenci arkadaşına kuşkuyla bakacaksın, har(a)çlarla soyulacaksın ama tepki göstermeyeceksin diyor broşürde.

İşte YÖK gönderdiği broşürde seni koruma gibi masumane bir görüntü ile düşünmemeni, sorgulamamanı ve tepki göstermemeni söylüyor. Aksi halde sen de terörizm batağındasın demeye getiriyor.

YÖK'ün gönderdiği broşüre Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı ve ilk kez yayınladığı YÖK ile aynı mantıkta bir bildiri daha eklendi. Henüz kayıt işlemlerinizi yaptırırken elinize tutuşturulan bu bildiri bugünlerde bazı fakültelerde de dağıtıldı. Bildiri; arkadaşlık kurmayı, sinema-konser gibi etkinliklere birlikte gitmeyi, öğrencilerin birbirleriyle maddi-manevi dayanışma içerisinde olması gibi en insani değerleri bile terörist faaliyetler olarak göstermeye çalışıyor. Tüm bunlarla

elde edilmek istenen öğrencileri yalnızlaştırarak, birlik ve beraberlikten uzaklaştırarak; kişiliksiz, her söylenene evet diyen bireyler yaratmaktadır.

Evet Üniversiteli Arkadaş;

Bugün toplumun tüm kesimlerinde teşhir olmuş ve açıkça eğitim hakkımızı engelleyen, yirmi yıldır üniversiteleri zaptu-rap altında tutarak üniversiteyi bilimsellikten uzaklaştırarak çorak topraklar haline getiren YÖK'e karşı olmak;

Demokratik bilimsel bir üniversite istemek;

Ülkenin bağımsızlığından eser bırakmayan talimatlarını IMF'den alan siyasi iktidarlara ve ülkemizde yaşanan haksızlığa-adaletsizliğe boyun eğmemek;

Kendileri ceylan derisi koltuklarda otururken en ufak sarsıntıda evimizin başımıza yıkılmasından sorumlu olanlardan, binlerce insanımızı günlerce enkaz altında bırakıp, ölüme terkedenlerden hesap sormak;

TERÖRİZM İSE;

Eşit ve parasız üniversite isteyen öğrencileri en ufak hak talebinde coplarla karşılamak, disiplin yönetmelikleriyle okuldan atmak;

Emeğinin karşılığını alamadığı için sokağa çıkan emekçilere baskı ve şiddetle karşılık vermek;

Bağımsız ve demokratik bir ülke isteyen halka katliamlarla cevap vermek;

NEDİR?

Bir tarafta onurlu, erdemli insanca değerler diğer tarafta onursuz, vatanına düşman ve katliamcı zihniyet!

SORUYORUZ!

TERÖR NE? TERÖRİST KİM?

YÖK 'TEN ZAM TALEBİ

Yüksek Öğrenim Kurulu, okullarda yaşanan ekonomik sıkıntıları aşabilmek için yine öğrencileri sömürmek istiyor. Evet YÖK yine Bakanlar Kurulu'na har(a)çlara zam yapılması yönünde talebini ilettili. Şu anda ülkemizdeki üniversitelerde har(a)çlar 100 ila 300 dolar arasında değişmektedir. YÖK ise bu miktarın 800 dolar olmasını istiyor. Gerekçe olarak da çeşitli ülkelerdeki ücretleri öne sürüyor. Sanki ülkemizdeki yaşam standartları diğer ülkelerin seviyesine ulaştı da kıyaslanacak bir okul ücretleri kaldı. "İş adamı" adı verilen kişiler ülkedeki bankaların içini boşaltırken sessiz kalanlar, daha fazla para kazanmak adına halkın sağlığı ile oynayan bufaloculara engel olmayanlar. Sanki bu ülkede çöpten ekmek toplayanlar bitti, asgari ücret yoksulluk sınırı seviyesine çıktı, insanlarımız açlık sınırı üstünde bir gelir seviyesine ulaştırılmış gibi ekonomik tikanıklığı aşmak için yine emekçi halka yükleniliyor. Bu uygulanmak istenen zamlar karşısında doğabilecek tepkileri yumuşatabilmek içinde öğrenim kredilerine %20 zam yapıldı. Aslında bu son zam yıllardır düşünülen üniversiteleri emekçi halk çocuklarına kapatma politikasının bir adımıdır. Biz sessiz kaldığımız sürece de daha ileri adımlar atacaktırlar. Bizlerse bizim olan okullarımızı sahiplenmek için tepkimizi hep birlikte ve daha gür haykırıyoruz.

LISELERDE YENİ DÜZENLEMELER

Serdar
Algın

İSTATİSTİKLER

- ✓ Türkiye'de ortalama her yüz çocuktan 30'u çalışıyor. İş alanları tarım, sanayi, sokak.
- ✓ Çalışan çocukların %78'i okula devam etmiyor.
- ✓ Her 100 çocuktan 21'i okuma yazma bilmiyor.
- ✓ Her 100 kız çocuğundan 29'u okula gitmiyor.
- ✓ 4-18 yaş grubu yaklaşık 1 milyon özel eğitime muhtaç özürlü çocuk var. Bunlardan çoğu eğitim olanaklarından yararlanamıyor.
- ✓ İlköğretim çağı nüfusunun %12'si ilköğretim hakkından yararlanamıyor.
- ✓ Eğitimde kişi başına Japonya'da 950\$, Almanya'da 817\$, Yunanistan'da 240\$ harcanırken Türkiye'de bu miktar 90\$'a düşüyor.
- ✓ Yükseköğretimde ise %22.4 okullaşmayla oranıyla Türkiye, Şili, Ürdün ve Lübnan'dan geri kalıyor.

Gün olmaya ki liselerdeki eğitim sisteminde yeni değişimler olmasın. Bu yeni düzenlemenin sebebi ise liselerde ÖSS sınavının başarısızlıkla sonuçlanması olarak açıklanıyor.

Ayrıca ÖSS öncesinde sınava hazırlanan liseli öğrencilerde daha çok çalışabilmek ve üniversiteye girebilmek için okullarını asıyorlardı. ÖSS sınavlarına hazırlanmak, için, öğrencileri, liselerin dışardanda çözüm yolları liselerde verilen ezberci, yoz ve öğrencinin eğitilmesinden çok, onun kişiliğizleştirilmeye çalışılmasının amaçlanmasıdır.

Lise yönetimleri ise öğrencileri okulda tutmak için uyguladıkları not tehdidi, disiplin cezası, veliye telefon açıp öğrencinin nedenlerini açıklamaksızın okuldan kaçtığını söylemesinde öğrenciyi okulda tutamadığını anlayınca kamuoyunun tepkisine aldırış etmeden karar alınıyor. Liselerde devamsızlık sınırı 20 günden 10 güne düşürülüyor. Devamsızlık yapan öğrenciler notları ne olursa olsun başarısız sayılacak ve "sınıf tekrarı" yaptırılacak. Özürlü ve özürsüz devamsızlıklar ile okul yönetiminde verilen izinlerin toplamını da 30'u aşmayacak.

Ayrıca yeni yönetmeliğe göre, 3 yıllık liselerin 9. sınıfları ile 4 yıllık genel lise türü okulların 9. ve 10. sınıflarında okuyan şu durumdaki öğrenciler, sınıfı doğrudan geçmiş sayılacak;

-Tüm derslerden başarılı olanlar,

-Yıl sonu başarı ortalaması ile başarılı sayılamayacak derslerden başarılı olup, bazı derslerden başarısızlığı bulunan genel lise öğrencileri ile her türdeki mesleki ve teknik liselerde yıl sonu başarı ortalaması en az 2.50 olan öğrenciler,

- Anadolu Liseleri, Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri, Anadolu Öğretmen Liseleri ile Yabancı Dil

Ağırlıklı liselerde yıl sonu başarı ortalaması en az 3.00 olan öğrenciler,

- Fen Liselerinde Türk Dili ve Edebiyatı Dersi ile Fen ve Matematik grubu derslerinin yıl sonu notlarının ağırlıklı ortalaması en az 3.50 olanlar bir üst sınıfa geçecekler.

- Her öğrenci yıl sonu başarı ortalamasına bakılmaksızın, ders yılı sonunda istediği en fazla 3 dersten ortalama yükseltme sınavına girecek. Son sınavlarda öğrenim görüp mezun olamayan öğrenci, yeni ders yılı başlamadan önce bitecek şekilde 2. bir sınava alınacak. Ancak bu sınavlar sonunda mezun olamayan öğrenci başka sınava alınmayacak.

Bu yıl ilk dönem tatili 26 Ocak 2001 tarihinde tamamlanacak. 29 Ocak-9 Şubat tarihleri arasında tatil yapacak. Öğretim yılının 2. yarısı 12 Şubat 2001'de başlayacak ve öğretim yılı 15 Haziran 2001'de tamamlanacak.

Ayrıca bu sene devletin özel olarak programa dahil ettiği deprem konuları okutulacak... Ayrıca Anadolu Liseleri ile Anadolu üniversiteleri Liselerin orta kısımlarında son kez öğretim yapılacak.

Yeni bir döneme yine sorunlar çözülmeden başlanacak.

1 milyon çocuğun okula gitmediği, 100 çocuktan 21'inin ise okuma yazma bilmediği istatistikler tarafından belirleniyor.

Geçen yıldan itibaren uygulanan tek basamaklı sınav sisteminin getirdiği sorunlar, 8 yıllık kesintisiz eğitime geçilmesinin ardından yapılması gereken değişikliklerin uygulamaya konamaması ve üniversitelerde yaşanan kılık-kıyafet sorunu eğitim gündemini yeni eğitim-öğretim yılında meşgul edecek.

Her 100 çocuktan 30'unun çalıştığı, çalışan çocukların %75'inin okula devam etmediği Türkiye'de, rakamlar eğitimde bulunulan nok-

tayı gözler önüne seriyor.

EZBERCİ MODEL

Yeni öğretim yılı çözüm bekleyen sorunlarla başlarken, onbinlerce öğrenciyi etkileyen deprem bölgesindeki eğitim sorunları da hala çözülmeyi bekliyor. Eğitimciler, tüm bu sorunlara ek olarak Türkiye'deki eğitim sisteminin baskıcı, otoriter, yasakçı ve tektip insan yetiştirmeye devam ettiğini belirtirken, yapılan araştırmalar öğrencilerin %60'ının okullarda şiddete maruz kaldığını açıkladı.

Var olan eğitim sisteminin bilgiye ulaşmanın yollarını senteze, analize ve deneye dayalı olarak öğrenmekten çok; ezbere, elemeye ve sınavlara hazırlamaya dönük olarak belirten eğitimciler bunun özgür düşüncenin önünde engel olduğunu söylüyor.

OTORİTER OLAN BİR EĞİTİM SİSTEMİ

2000-2001 yılı öncesinde hazırlanan Türkiye'de eğitim sorunlarını ve çözüm önerilerini kapsayan raporda eğitim sisteminin özgür düşünce üretmeye kapalı, kadercî, sorgulamayan, baskıcı, otoriter, yasakçı ve tektip insan yetiştirdiği belirtilerek yeni öğretim yılında okulları, veli ve öğrencileri bekleyen sorunlar sıralandı.

Raporda her 100 çocuktan 21'inin okuma-yazma bilmediği ve 4-8 arasında 1 milyon özel eğitime muhtaç özürlü çocuktan ise sadece 30 bininin eğitimin olmadığından yararlanamadığı ifade edildi.

Yine 2 senedir İmam-Hatip lise- sindeki islami düşünceye sahip Rabia Demirkol (19) ve Neslihan Dönmez (18) adlı iki türbanlı genç öğrenci Karabük'te ki Merkez 60.Yıl İlköğretim Okulu'nda 2 Eylül saat 10.00'da Metin Bostancıoğlu'nu protesto ederken gözaltına alındılar.

İşte halkın her kesiminden tepki alan ve yine de yaptıklarının doğru olduğunu söyleyen devlet sadece demokrat-duyarlı, halkının sorunlarıyla ilgilenenlere saldırmıyor. Haksızlıklara karşı mücadele eden her kesime müdahale ediyor.

İDEOLOJİ VE EĞİTİM

Konumuza öncelikle bir kavramın tanımına dikkatinizi çekerek başlayacağız.

Toplumsallaşma: Bireyin kendi davranışlarına ilişkin olarak başkalarının beklentilerinden haberdar olduğu bir toplumsal grubun veya toplumun normlarını, törelerini, değerlerini ve inanışlarını edindiği bir toplumsal grup veya toplumun kültürünün aktarıldığı süreçtir.

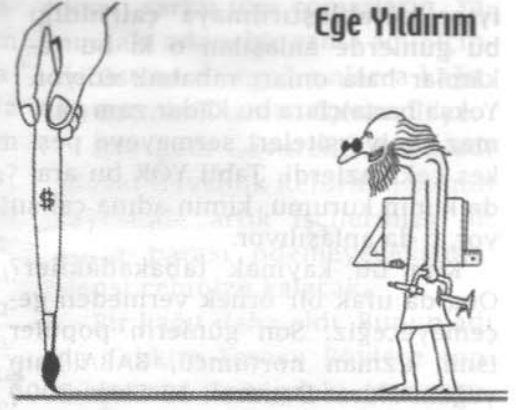
Şimdi kendi kendimize soruyoruzdur herhalde "neden ideoloji veya eğitimin tanımını yapmadıkta (madem bir tanım yapılacaktı) toplumsallaşmayı açıklama gereği duyduk?" Bu sorunun da cevabı çok basit aslında. Biraz tanıma bakarsak bu tanımın aynı zamanda eğitimin tanımıyla örtüştüğünü görürüz. Bir başka deyişle insan eğitim görürken aynı zamanda toplumsallaşmış oluyor.

Öyleyse konumuzu açmaya toplumsallaşmanın bir takım özelliklerini anlatarak devam etmekte sakınca yoktur. Öncelikle toplumsallaşma dinamik bir süreçtir, çünkü kişinin tüm hayatı boyunca devam eder; ikincisi çatışma bir süreçtir, çünkü toplumda siyasal, ekonomik ve kültürel güçlere göre birbirinden ayırt edilen karşıt toplumsal gruplar bireyi kendi amaçlarına göre etkilemek, daha doğrusu biçimlendirmek için mücadele ederler. Egemen gruplar kurulu düzenlerini korumaya ve sürdürmeye çalışırken alt gruplar ise kurulu düzeni değiştirme eğilimi taşırlar. İşte bu sınıfların bireyi etkileyip kendi amaçlarına uygun insanı yaratmak için biçimlendirmeye çalıştıkları düşünce yapısına da **-ideoloji-** denir. Yani her sınıf kendini ayakta tutmak için bir ideolojiye sahip olmalıdır. Bu ideolojiyi bireye kabul ettirmek işini ise toplumsallaştırma etkenleriyle yapar, bu etkenlerin başında ise eğitim gelir. Yani her sınıf hizmet ettiği sisteme uygun bir eğitim uygular. Daha açıkçası her eğitim kurumu ait olduğu sistemin ürünüdür ve ona, onun savunucu ve sürdürücüsü olan egemen sınıfa hizmet eder.

Şimdi her zaman düşünmeden kullandığımız bir terimin ne kadar yanlış olduğunu bir kere daha görüyoruz. "Eğitim sistemi"... Sanki eğitim varolan sistemden ayrı, ondan kopuk bir etkenmiş gibi... Bir de "eğitim sisteminin sorunları" deriz. Sanki bu sorunların kaynağı sadece eğitimin bazı aksaklıklarından ibaretmiş de şurasını burasını biraz düzeltirsek sorun hallolacakmış gibi... Halbuki yukarıda da gördüğümüz gibi her sistem kendi eğitim kurumunu yaratır ve o eğitim sisteminin sorunları da tamamen sistemin ürünüdür.

Böylece kullandığımız bu terimlerde de küçük bir düzeltme yapabiliriz. Artık "eğitim sistemi" değil Sistemin Eğitimi demeliyiz veya "eğitim sisteminin sorunları" değil sistemin eğitim sorunları diyoruz.

Böylece sorunun daha temel nedenlere dayandığını ve sorunun çözümünün ise daha kökten yöntemlerle mümkün olduğunu görürüz.

Geçtiğimiz günler bu başlığa uyacak pek çok gelişme ile doluydu. Son bir-iki haftanın gazetelerine bir göz attığımızda pek çok konu bulabildik. Hatta kimi konuları fazla yorumlamaya bile gerek olmayabilir. Gelişmeler o kadar çarpıcı ve varolan sistemin tükenmişliğini o kadar net gösteriyor ki burjuva medya bile bu konularda açıktan muhalif haberler yazmak zorunda kalmış.

Şimdi hem geçtiğimiz haftalar bizi yöksürtenlerine hem de genel olarak öksürtenlerine bir bakalım, gelişmeleri hatırlayalım.

İlk haberimiz YÖK ve uygulamalarından üniversitelerin özelleştirilmesine, vakıflaştırılmasına dair. 10 Ekim 2000 tarihli Milliyet'in 23. sayfasında

"Üniversite malı deniz..." başlıklı bir haber. Başlık zaten kasıtlı, bizi hemen düşünmeye sevk ediyor. Acaba diyoruz biz neyiz? Üniversitenin malını değil yemek, faydalanamıyoruz bile. Buradan hemen gerekli yerlere (YÖK'e, üniversitemiz rektörlüğüne ve güvenlik (!) güçlerine) bildirelim. Bizi bu haber düşünmeye sevk etti. Olur ya yarın öbür gün herhangi bir yerde "Üniversitelerde özelleştirilmeye hayır" vb. içerikli protesto falan olur, hakkımızda soruşturma açılır, terörist filan ilan edilirdi biz şimdiden söylüyoruz; bizi bu haber, bu tip bir protestoya itti.

Evet şimdi rahat rahat haberi okuyup, yorumlayabiliriz.

Haber Uludağ Üniversitesi Görükle Kampüsü içerisindeki Holiday Inn isimli otelden bahsediyor. Yurt değil. Doğru okudunuz. İsterseniz geri dönün bir daha okuyun. Otel yazıyor. Oysa siz

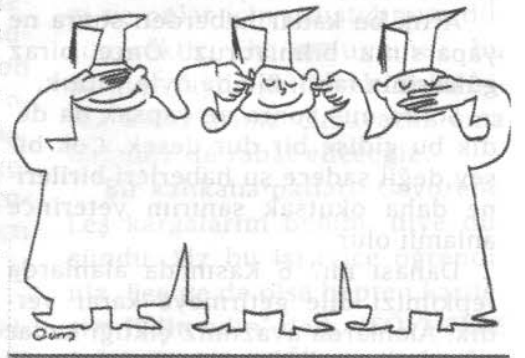
bugüne kadar kampüs içerisinde sadece üniversite ile ilgili, eğitim ile ilgili kurumlar olur sanırdınız değil mi? Demek ki yanlış biliyorsunuz, o eskidendi. Şimdi oteller, internet cafeler (YTÜ'de), bilgisayar firmalarının dağıtımçıları ve bilcümle firmanın reklam standları da (BÜ) kampüslerimizde Eski rektör Prof. Ayhan Kızıl tarafından yapılması öngörülen otelin ihalesi sonucu Holiday Inn isimli firmaya (ihale yeni rektörün de tanımlamasıyla "çok ilginç" tir ki) yıllığı 12 bin dolar dan 49 yıllığına kiraya verilmiş. Nesi mi ilginç? Aynı otelde 32 metre karelik bir dükkanın yıllık kirası yaklaşık 24 bin dolar. İlginç biraz hafif kaçıyor. İşte okullarımız özelleştirme, vakıflaştırma adı altında para babalarına bu şekilde peşkeş çekiliyor. YÖK'ün de amacı yıllardan beridir bu değil miydi zaten. Darbeden sonra kurumlaşmasını daha yeni yeni oturtmuşken hemen bu konuya eğilmişti Doğramacı. Zaten yıllar sonra da bir baktık ki Bilkent'in kurucusu olmuş. İlk haberimizin yorumu burada biterken Uludağ Üniversitesi öğrencisi arkadaşlara da bir mesaj gönderelim. Biz suçluları buradan açık açık yazdık, siz ne yapacaksınız gönül rahatlığı ile yapın.

Şimdi bir de öksürten bir haber inceleyelim. Haberin ilk olarak eğitim ile YÖK ile bir ilişkisi yok gibi gözükse de biz bir öksürelim bakalım neler çıkacak. Haber 5 Ekim 2000 tarihli Hürriyetin ilk sayfasından. "Kaymak tabaka 650 bin kişi" başlıklı bir haber.

Haberde yapılan bir araştırmanın sonuçlarından bahsediliyor. "Türkiyede yaşayan 650 bin kişinin gelirinin, 30 milyon

kişinin gelirine eşit olduğunu ortaya koydu" deniliyor. En fakir ile en yoksul arasındaki gelir farkı ise 236 katmış. Bir de iç sayfadaki haberin devamına (sayfa 22) şu eklenmiş: "Zenginler gerçek servetlerini gizliyor."

Sömürün, sömürün bakalım daha nereye kadar gidecek. Eninde sonunda bizim de günümüz gelecek. Bu halk sizi daha fazla götürmez. Çünkü artık ne sömürülebilecek bir damla kanımız kaldı ne de daha fazla verebileceğimiz. Şimdi küçük bir hesap yapalım. Fakir denilen 30 milyonluk kesimi 4'er kişilik ailelerden oluştuğunu varsayalım. Bu hesaba göre 7.5 milyon aile var. İstatistiklere göre 1.5 milyon üniversiteli var. Yani en fazla 5 fakir aileden ancak biri çocuğunu okutabiliyor diyebiliriz. Hesabımız doğru gibi. Şimdi neden bu kadar düşük bir rakam diye sormalı ardından da parasız eğitimi niye savunduğumuzu tekrardan belirtmek. Bu kadar eşitsizliğin olduğu, 650 bin kişinin koskoca bir halkın gelirinden daha fazla gelire sahip olduğu bir ülkede 5 te bir bile abartılı bir rakam aslında. O insanların da ne kadar zor şartlarda çocuklarını okutmayı başardığını varın siz düşünün. Üniversitelerin satılmaya, eğitimin

iyice paralılaştırılmaya çalışıldığı bu günlerde anlaşılan o ki bu rakamlar hala onları rahatsız ediyor. Yoksa har(a)çlara bu kadar zam yapmaz, üniversiteleri sermayeye peşkeş çekmezlerdi. Tabii YÖK bu arada kimin kurumu, kimin adına çalışıyor, o da anlaşıyor.

Kim bu kaymak tabakadakiler? Ona da ufak bir örnek vermeden geçemeyeceğiz. Son günlerin popüler ismi, uzman hortumcu, BABA(!)'nın yeğeni Murat Demirel. 13 Ekim 2000 tarihli Hürriyet'te sürmanşetten verilen habere göre Murat savcılıkta sorulan bütün soruları "Hatırlamıyorum" diye cevaplamış. Hatırlamaz tabii. Sülalece 30 milyon insanı çoluk, çocuk, genç, yaşlı demeden sömürerek elde edilen bir geliri kim hatırlayabilir ki.

Evet bu haberlerin ardından gelecek şimdiki haberimiz konuya açıklık getirecek. 14 Ekim 2000 tarihli Yeni Binyıl'da Kemal Gürüz isyan ediyor. Bizim de içimiz sızım sızım sızlıyor. "Türk eğitim sistemi iflas etmiştir". Yanlış duymadınız. Kemal Gürüz bizimle aynı şeyi söylüyor. Doğru yolu buldu derken haberin devamını okuyoruz da sağlığının yerinde olmadığına dair olan kaygılarımız ortadan kalkıyor. Haberin devamı şöyle "Paralı eğitim artık kaçınılmaz". Ooh! Bir rahat nefes alıyoruz. Kemal Gürüz hala bizim bildiğimiz Kemal Gürüzmüş. Onu bu açıklamaya sevkeden, ona eğitim sisteminin iflas ettiğini söyletiren şey 2001 yılı bütçesinden üniversitelere daha az bir payın ayrılmasıymış. Biz de o çeşmenin başında olsaydık, su kesilince ancak bu kadar bağırabilirdik. Madem devlet o kadar para vermiyor, o Kemal Gürüz ve onun gibilere değil daha başkalarının cebine gönderiyor paraları, o zaman Kemal Gürüz ve onun destekçileri kendi yollarını kendileri bulmalılar. Haberde kimi özelleştirmecilerin de görüşlerine yer verilmiş. Kimler mi YTÜ rektörü Ayhan Alkış. Şıracının şahidi bozacı demiş atalarımız.

Artık bu kadar haberdan sonra ne yaparsınız bilmiyoruz. Önce biraz gülersiniz tabii. Biz de öyle yaptık.

Sonra mı? Sonra ne yapsak da dedik bu gidişe bir dur desek. Çok bir şey değil sadece şu haberleri birilerine daha okutsak sanırım yeterince anlamlı olur.

Dahası mı? 6 Kasım'da alanlarda tepkimizi dile getirmeye karar verdik. Alanlarda avazımız çıktığı kadar haykırdık. Ya siz neye karar verdiniz?

GAVURELLİ

Ahmet Murat Bilge

Şekip Ağa aceleyle yüzünü sil-di. Hah şöyle, dedi, bugün Gavurelli geliyor. Karşısına sinekkaydı traşla çıkmalıyım.

Henüz vakit vardı ama yine de hızına hız kattı. Geç kalmamalıydı. Gavurelli sinirlenirse kötü olurdu. Kısıverirdi para musluğunu, on an sonra al başı a belayı. Köylünün imanı-nı gevreden Gavurelli bir de kendine yönelirse hali dumandı.

Bu yıl yine ürünün büyük kısmına el koymuştu. El koymasa kaç yazardı. Gavurelli ona, o da köylüye...

Köylünün nafakasını kısmıştı. Zaten kımsa da bir işe yaramazdı ama ol-sundu. Gavurelli'nin memleketindeki köylüler benimkilerden çok alıyorlar, diye düşündü. N'olacak? Benimkilerden alıp onlara veriyor. Hani şu adamlarının elindeki sopa bir de tehditleri olmasa hepten isyan edecekti köylü. Tabii yalanları da unutmamak lazımdı. Onlar sayesinde "denenmişler" tekrar tekrar denenebiliyordu. Dene dene bitmez, reklamlardaki lezzet testi gibi; aslında aynı marka olduklarını anlayıncaya kadar lokmayı çoktan yutmuş oluyorlardı. Varsın olsun, diye düşündü. Kimi şükredip "herde işe bir hayır vardır" diyordu. Kimisi de içine atıp, sövüyordu sadece. Varsın olsun yine nasıl olsa sövmek dövmek gibi değil. En fazla kulakları çınlardı. "İt ürür kervan yürür" misali onlar konuşmaya kendisi de kesesini doldurmaya devam ederdi. Ha arada mutlaka çatlak sesler de çıkıyordu tabii.

Üfürdünüz'ler bunlardandı. Ama o kadar sorun değildi onlar. Kuşçuların peşine takılmışlardı. Kuşçular, ise geçen yıl Şekip Ağayla aralarındaki kavgayı bitirmişlerdi ve ağanın tüm isteklerini yerine getirmeye hatta onun adına diğer köylere saldırmaya bile hazır olduklarını söylemişlerdi. Üfürdünüzler ise bunun üzerine güvercine tapınmaya devam ettiler.

Şekip Ağa birden başında büyük bir ağrı hissetti. Cebeciler geldi aklına. Ne yapacaktı bu adamları? Ötekilerinin sabun kö-

püğü sözleri gibi değildi sözleri. Üstelik sözlerinin eriydiler. Üç beş yıl önce, vuracağız, deyip harcamışlardı kardeşini. Şimdi sıra kimbilir kimdeydi? Köylüyle Cebeciler arasına nifak sokmaya çalıştı, olmadı. Peşlerine ordular saldı olmadı. Ne Şekip Ağa ne de Gavurelli, Cebecileri ezip geçemediler. Üstelik kesilen sakal misali her seferinde daha gür çıktılar. Ne yapmalıydı? Nasıl etmeliydi? Tası tarağı toplayıp gitmeli miydi? Saçmaladın ulan Şekip, yok daha neler... deyip, ayılır gibi bir irkilemeyle son anda önündeki kapıyı farketti.

Köy odasının kapısını açtı. Adamları içerideydi. Haydi ulan, daha ne durursunuz? Davranın bir yol, adam geliyorum, diyor. Siz yarenliktesiniz. Goşun, goşun, goşun. Şekip Ağa'nın saygıdeğer "Çomar"ları koştu hemen. Kendi işlerine bile böyle hırsla koşmazlardı. Çünkü bilirlerdi ki kendilerini orada tutan Gavurelli'ydi. Hatta Gavurelli'den daha büyük patronlar vardı. Büyük patron he demese, o vakit alaşağı oluverirdi tüm çomarlar. bu yüzden Gavurelli'nin işi demek kendi işleri demektir. Ne de güzel söylemişti yıllar önce bir çomar büyük patronun yine Gavurelli gibi sıradan basit bir memuruna: "Aman efendim bu memleket bizden çok sizindir." 60 yıldır bu memleket onlarındı. Yalnız bir farkla: artık ayrı gayrı yoktu. Bir olmuşlardı. Hepten kardeşiler. Gavurelli'nin tahsilat şirketine köyde bir ev bile yapmışlardı. Hem de çomar odasının yanı başına. Yanı başında olacaktı tabii. Başka nerede olsun ki? Elin oğlu ta nereden kalkıp geliyordu her seferinde. Yorulmasın, yazık, dediler. Hem birşey danışmak gerekiyordu bazen, tutup ta Gavurelli'nin memleketine mi gideceklerdi? Onun yine vardılar mı kapısına, al sana çözüm.

"Kardeşim bu ne hal? Biz yıllardır çalışıyoruz iki göz bir evi, zor yaptık. Bu adam geldi kondu hemen topraklarımıza" derse de biri; ona da derlerdi ki; Bu adam babamızın oğlu. Siz bilmezsiniz. Altmış yıl önceki bir tecavüzün

sonucunda doğdu". "Oha" diyenler olursa onlara da "Aman din kardeşlerimiz, aman milletdaşlarımız, vatandaşlarımız! Sakın ona ki onu piç sanmayın. O bizim özbe öz kardeşimizdir. Neden? Çünkü öyle. Hem artık "Kimin eli kimin cebinde düzeni geldi." deyiveririz, diye düşünmüşlerdi. Bu "yeni düzen" fikrini de Gavurelli'nin patronları vermişti onlara. Gavurelli'den evvel de başka Gavurelliler geliyordu bu köye. Sizin anlayacağınız bu köy, yol geçen hanı gibiydi. Ama bir verimli, bir alımlı, bir güzel handı ki burası; yolu geçenlerin yolu burada bitiyordu. Yani gelen kalıyordu. Bu handa bu bahçe, bu hancılarda da bu namussuzluk olduğu müddetçe gelenleri-kalanları, eksik olmayacaktı.

Neyse "Bizim Gavurelli" göründü işte. Tozu dumana katarak geliyordu araba. Çomarların hepsi yüksek sesle bastı küfürü. Adettendi Gavurelli'yle karşı karşıya gelinceye kadar küfrederler sonra el etek öperler, hürmet ederlerdi. Küfür sesleri tarlada, bağda, bahçedeki köylülere dek ulaştı. Tüm köylü aynı şeyi düşündü: Acaba gerçekten o tozu yutmaktan rahatsız oldukları için mi küfrediyorlar yoksa o arabanın içinde oturan kendileri olmadıkları için mi? Elbette o arabanın içinde kendileri oturmadıklarındandı. Ve esasında "bakın aslında biz onun gelmesini istemiyoruz" aldatmacasına kanmalarını istedikleri içindi.

Gavurelli'nin arabası Şekip Ağa'nın son model arabasının az önüne parketti. Çomarlarda hemen çarketti. Seyirtip vardılar yanına. Gavurelli'nin spor ayakkabısı daha yere değmeden havada yüz sürdüler. Gavurelli 'aferrin' dedi. " bu işi öğreniyorsunuz". Beyaz renkli tişörtünü son çomarın ağzından kurtarıp Çomar evine doğru yürümeye başladı. Yanındaki korumaları rasgele birer tekme vurdu her bir çomarın ardına. Viyaklayarak kaçtı hepsi de.

... Evet arkadaşlar, dedi Gavurelli. Size hediyeler getirdim. Dili

dışarı sarktı tüm çomarların. Yanındaki adam bir çanta açtı. İçinde üstleri damgalı onlarca kağıt. En üsttekini uzattı Gavurelli'ye.

İşte dedi Gavurelli. Bunu adı Sosyal Güvenlik Reformu. Bunun sayesinde artık işçilerinize sigorta parası ödemeyeceksiniz. Hepsi cebinize kalacak.

Bir kağıt daha aldı. Bunun adı da Tahkim Yasası. Böylece topraklarınız üzerindeki tüm yatırımlarınızı garanti kapsamına alıyoruz. Zarar bile etsek, kar ettiler, diyeceksiniz. Bunun size faydası şu olacak: Size toplu para vereceğiz. Böylece normal yollardan ancak rüyalarınızda göreceğiniz kadar parayı biz size birkaç imza karşılığı vereceğiz. Hayır sanmayın ki bi programı biz size dayatıyoruz. Bu sonuna kadar sizin köyün eseridir. Ha bir de enflasyonla mücadele programı var. Korkmayın uygulaması çok basit. Öyle ikide bir zam yapmayacaksınız. Otomatik bağlayacağız. Üstelik zam yapmayacağımız şeylerde olacak. Mesela köylülerin her ay sizden aldığı paraya zam yapmayacaksınız. Basit değil mi?

Gözlerini kıstı ve çomar heyetine dikkatle baktı. İtlerim, köpeklerim benim, çok sadıksınız. Büyük patron sizinle gurur duyuyoruz, diye düşündü. Sonra da, "Sorusu olan var mı?" diye sordu. Yaşlıca olan çomar "Efendim", dedi. Eskiden bizim köyde birgün vardı. Kurtuluş günü derdik buna. Bugün onun yıl dönümü. İzninizle size küfredebilir miyiz? Yani tüm köylünün önünde bunu yaparsak, köylü hala kurtuluş gününe sahip çıktığımızı ve onlar için çalıştığımızı düşünecektir. Eh, malumunuz bu da bize fayda getirecek. Belki biraz kulaklarınız çınlayacak ama hepimiz de rahat edeceğiz.

Bir kahkaha patlattı Gavurelli. Leş kargalarım benim, diye düşündü. Siz bu işi iyice öğrendiniz. Eee ne de olsa hepten kardeşiz. "Edin edin" dedi. "SÖVMEKLE DÖVMEK BİR DEĞİL nasıl olsa."

Demokratik Üniversite Mücadelesi ve Öğretim Üyeleri

Üniversiteler, bilgilerin uzmanlık derecesinde alındığı, araştırıcılığı, deneyciliği, tartışma ortamıyla bu bilgilerin süzgeçten geçirilip yeniden üretildiği bilim yuvalarıdır. Ve üniversite gerçeklerden yana olma özelliğiyle saflarını emekçi halklardan yana belirlemek zorunda olan bir kurumdur. Fakat ülkemizin yeni sömürge gerçekliğinde üniversiteler gerçek işlevine hiçbir zaman kavuşamamıştır.

Üniversitelerin asli unsurları ise öğretim üyesi, öğrenci ve üniversite emekçileridir. Dolayısıyla üniversite üzerinde doğrudan söz sahibi olması gerekenler bu kesimler ve örgütlenmeleridir.

Fakat bu kesimlere ve örgütlenmelerine hiçbir zaman üniversite üzerinde söz sahibi olma hakkı tanınmadı. Bu kesimlerin siyasi iktidarların üniversiteler üzerindeki oyunlarını boşa çıkarmada daha etkili sonuçlar elde etmeleri demokratik üniversite mücadelesine kazandıkları ivmeyle mümkün oldu.

1980 faşist cuntasıyla beraber generaller, üniversitelerin üzerine karabasan gibi çöktüler.

Öğrenci gençlik tam anlamıyla terör altında tutulurken birçok demokratik öğretim üyesi üniversiteden atıldı, örgütlenmeleri dağıtıl-

dı. Üniversitelerde gerici-faşist kadrolaşma hayata geçirildi. Bu gerici-faşist kadrolar kurdukları saltanatlarla üniversiteleri çiftlikleri haline getirdiler.

1985'lerden itibaren öğrenci gençliğin yükseldiği demokratik üniversite mücadelesi karşısında ise kendisine "demokratım" diyen öğretim üyeleri kayıtsız kaldı. Bu öğretim üyelerinin, siyasi iktidarların üniversiteler üzerindeki politikalarına karşı tepkileri ise sistemin özüne yönelik olmazken, bireysel tepkiler düzeyinde kaldı. Toplumun en aydın kesimi olması gereken öğretim üyeleri siyasi iktidarlara karşı örgütlü bir tepki göstermekten sürekli olarak uzak kaldılar. İkinci olarak da üniversitenin asli unsurlarıyla güçbirliğine gitmeme handikapına düştüler. Sorunların çözümü öğrenci gençlik ve üniversite emekçileriyle birlikte mücadelede değil, iktidarların verdiği vaatlerde görüldü. Öğrenci gençlik demokratik üniversite mücadelesini tek başına omuzlayıp, siyasi iktidarlara yer yer geri adım attırırken "demokrat" öğretim üyeleri suskunluğu tercih ettiler.

Öğrenci gençlikle bir eşgüdüm kurulamaması, diyalog eksikliği öğretim üyelerinin sürekli şikayet konusu oldu. Fakat bu eksikliğin giderilmesi noktasında öğrenci gençliğin çağrılar yapmasına pratik örnekler sergilemesine karşın,

öğretim üyeleri tarafından somut adımlar atılmadı. Bu durum demokratik üniversite mücadelesindeki güçleri bölen bir sonucun yanı sıra iktidarın üniversiteler konusunda daha rahat hareket etmesini de beraberinde getirdi.

Üniversiteyi gerçek işlevinden uzaklaştırmak için gereken gerici-faşist eğitim uygulayıcıları ise gerici-faşist kadrolar oldu. Bu kadrolar yönetimin en üst tabakasında nen alt kısmına kadar yerleştirildi. Ve işlevleri sadece bununla da sınırlı kalmadı. Öğrenci gençlik üzerinde de baskı kurdular. Bunun bir sonucu olarak birçok üniversite gerici-faşist kadroların yuvası haline geldi. Bu kadroların uygulamalarına karşı güçlü bir örgütlü tepki gelmemesi sonucu üniversiteler adeta çiftlikleri haline geldi. Bu durumun bugün en yoğun yaşandığı üniversitelerden biri de Karadeniz Teknik Üniversitesi (KTÜ)'dir.

Karadeniz Teknik Üniversitesinden Göç ve Faşist Kadro

KTÜ'de 12 Eylül'den sonra depolitizasyonla başlayan sürece gerici faşist kadrolaşmayla sürmüştür. "Demokrat" öğretim üyeleri bu uygulamaları görmezden gelerek hiçbir tepki göstermediler. Zaman zaman YÖK karşıtı vb. imza kampanyaları düzenleseler

de gerçek bir birliktelik ve örgütlülük oluşturamadılar. Tepkiler ise daha çok bireysel düzeyde kaldı ve doğal olarak sonuç alıcı olamadı. Demokrat geçinen pekçok öğretim üyesinde kariyer kavgası, kuşkuculuk ve korku ön plana çıktı-ğı için gelişen olaylara kayıtsız kalındı.

Yıllardır süren, gerici-faşist kadrolaşma sonucu, bugün yetki ve karar organları tamamen bu yapıların elindedir. Özellikle bugün KTÜ'de "bizden olan" ve "bizden olmayanlar" gerçekliği vardır. Birinci kesim rektör, dekanlar, daire başkanları, yüksek okul müdürleri gibi YÖK ve askeri mantığını benimsemiş gerici-faşist yöneticilerle, varlıklarını bunlara borçlu yarıdakçılardır. İkinci kesim ise herhangi bir nedenle bunların dışında kalmış herkeştir. Özellikle eski Rektör Aydın Dumanoglu ve dekanlar, profesör ve doçentleri azarlayabilmekte, araştırma görevlilerine ve öğrencilere karşı mahalle kabadayısı tavırları gösterebilmekteydi. Şimdiki Rektör Türkay Tüdeş ise bu geleneği sürdürmektedir. Bu durumu yadırgayanlara ise "bizden olmayanlar" denilmektedir.

Şu anda "demokrat" öğretim üyesi ve memurlardan herşeye rağmen Trabzon'da kalıp mücadele etmeyi düşünenlerin dışında kalanlar, demokrasi mücadelesini gerektiğinde veremedikleri için yaşadıkları sorulara katlanarak çareyi yeni kurulan üniversitelere gitmekte buluyorlar. Bugün Samsun, Ankara, Kocaeli, Denizli ve daha bir çok yerde onlarca öğretim üyesi ve memur çalışmaktadır. 30 bin öğrencinin okuduğu üniversitede yaşanan olaylardan kaynaklı birçok öğretim üyesi ayrılmak zorunda kalmıştır. Halen sürmekte olan göçü, gerici-faşist kadrolar ve Rektör

Türkay Tüdeş memnuniyetle karşılamaktadır. Çünkü onları ne bilimsel çalışma, ne de eğitim-öğretimin niteliği ilgilendirmektedir. Önemli olan bazı tablo ve grafiklerle görüntüyü kurtarmak, kendi varlıklarını sürdürmektir. Eski Rektör Aydın Dumanoglu ise göç konusunda büyük bir utanmazlık ve pervasızlık sergileyerek "KTÜ o kadar gelişti ki, yeni üniversitelere hoca gönderiyoruz" demiştir.

Çare Özgüce Güven ve Ortak, Örgütlü Mücadeledir

Bugün KTÜ, 12 Eylül'ün amaçladığı üniversite tipine bir örnektir. Bunda da hiç kuşkusuz demokrat öğretim üyelerinin sorumluluğu büyüktür. Bugün yaşanan baskılar karşısında üniversiteyi terk etmek çözüm değildir. Çünkü gidilen üniversitelerde sonuçta YÖK'ün üniversite-leridir.

Herşeye rağmen üniversitede kalıp mücadele etmek isteyen öğretim üyeleri özgüçlerine güvenle, haklılıklarına olan inançla, örgütlü bir mücadele sergilemek zorundadırlar. Geçmişteki hatalardan çıkarılan dersler ışığında bir mücadele örgütlenmelidir. Özellikle üniversitenin asli unsurları olan öğrencilerle demokratik üniversite mücadelesi noktasında bir eşgüdüm kurulmalı ve güçbirliğiyle bu mücadele yükseltilmelidir. Bireysel tepkiler ve çözüm arayışları hiçbir zaman sorunları çözücü olmayacaktır. Bu yüzden herşeyden önce öğretim üyeleri ve üniversite emekçileri örgütlülüklerini yaratmak zorundadırlar.

SÖYLENENLER

YAPILANLAR

Savaş Akay

Bir 6 Kasım daha geçti. Yüksek Öğrenim Kurulu uygulamaları, yasakları ile artık tüm öğrenci gençlik tarafından biliniyor ve istenmiyor.

Geçen senelerde türban yasağı ile büyük bir kitlenin tepkisini çeken, tek tip kafalar yaratmaya çalışan YÖK eylemleri karşılanmıştı. O zaman eylemler "sağcı-solcu tüm öğrenciler protestoda" diye gözüküyordu. Kılık kıyafet yasağı ile mağdur olan binlerce öğrenci alanlarda taleplerini dile getiriyordu. İslamcı öğrenciler, devrimciler, demokratlar... YÖK'e karşı olan herkes.

O zaman bu yasanın sadece türban için değil baskı yasağı olduğunu söylemiştik. İslamcı öğrenciler kitleler halinde "YÖK'e hayır, düşünce özgürlüğü, inanç hürriyeti istiyoruz" diye alanlara geldiler. Tüm öğrenciler birleşmişti. Bu sene ise 7 Kasım'da ufak bir eylem dışında birşey yapmadılar. O zaman alanlarda "Türbana kalkan eller kırılсын, zulme karşı direneceğiz!" demiştiniz. Zulme karşı direnmek böyle mi oluyor? İnsanlar inandıkları şeyler uğruna kan, can bedeli direnirlerken sizler bu yıl inançlarının arkasında durmadınız; kazanacağınız demiştiniz. Böyle kazanılmayacağını bilmiyor musunuz? Oluşturulan insan zincirlerinin, saldırılar karşısında direnen insanların sonu böyle olmamalıdır. Bütün baskılara direnirken bugün en ufak bir saldırıda geri adım atıldı. Bu yıl Türkiye'de birçok üniversitede öğrencileri bir ay boyunca "gerekirse derslere girmeyiz" diyerek oturma eylemleri, basın açıklamaları, yürüyüşler yaptılar. 7 Kasım'da çıkarılan cılız seslerin dışında alanlarda öğrencilerin yanında yoktunuz.

Peki soruyoruz? YÖK kalktı mı, düşünce, inanç özgürlüğü mü geldi? Türbanı çıkartmayacağız diyordunuz, neden vazgeçtiniz? Demokrasi mücadelesi veriyordunuz, şimdi neredesiniz? Öğrenciler hakları için alanlardaydı siz neden 6 Kasım'da alanlara çıkmadınız?

Üniversitelerde YÖK'e karşı mücadele hak ve özgürlükler mücadelesidir. Bilimin çağdaşı, baskıcı sisteme karşı savaşıdır. Siz bu savaşta ne taraftasınız?

Sütçü İmam'lar'la, Karayılanlar'la zulme karşı savaşacak mısınız? Yoksa susup zulümle kolkola mı gireceksiniz? Eğer inanıyorsan, haklı olduğunu düşünüyorsan sonuna kadar savunacaksın. Sonunda cezalar, baskılar olsada. Köle Zeyd üstünde taşla direnmedi mi? Kurtuluş Savaşı'nda emperyalistler çullandığında teslim mi olundu? Mehmet Sait (Şahin Bey) "benim cesedimi çiğnemenen düşman Antep'e giremeyecek" dedi ve şehit düşerek sözünü kanla yazmadı mı? 6. Filo geldiğinde o zaman ki iktidar, Coniler için genellevleri boyatırken Denizler, Mahirler Amerikalıları denize dökmeler mi? İşte örnekler, işte tarih yazanlar. Tarih zulme karşı direnenleri yazar. Tarih inancı uğruna bedel ödeyenleri, gerekirse şehit düşenleri yazar. Tarih zalimlere lanet eder. Hitler, Mussolini bugün küfürle anılıyor. Ayrıca tarih teslim olanları yazmaz. Onlar dönemdir ve anılmayı hak etmiyordu.

YÖK'e karşı haklıyız. Parasız-bilimsel- demokratik eğitim talebimiz haklıdır. Biz öğrenciyiz. Üniversitelerde söz söylemek bizim hakkımızdır. YÖK'te ki üç beş kişinin, bürokratların, askerlerin değil.

Korkularımızı aşıp, haklarımızı sahip çıkmazsak kendi onurumuzdan, inancımızdan, düşüncemizden vazgeçmiş olacağız. Benliğimiz yok olacak.

Tüm öğrencileri, İslamcı, devrimci, demokrat, vatansever, bilimden yana olan herkesi YÖK'e karşı mücadeleye çağırıyoruz.

ÖĞRENCİ MECLİSLERİNDEN...

Çanakkale'de Tanışma Çayı

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Öğrenci Meclisi Girişimcileri 30 Ekim tarihinde tanışma çayı düzenlediler. Tanışma çayında Öğrenci Meclislerini tanıtan yazı okunup daha sonra türkülerle programa devam edildi. "Kültür Emperyalizmi"ni konu alan bir tiyatro oynandıktan sonra şiirler okundu. Yaklaşık 19 öğrencinin katıldığı çayda; öğrenciler, bir dahaki etkinliklere gelmek üzere ayrıldılar. Tanışma çayı öncesi Öğrenci Meclisini anlatan yaklaşık 200 tane broşür dağıtıldı. Tanışma çayında 500 tane okulumuzu tanıyalım broşürü dağıtan öğrenciler, YÖK'e karşı başlatılan imza kampanyası için masa açtılar. Karikatürlerle süslenen masayı öğrenciler ilgiyle izledi.

500 öğrenci omuz omuzaydı

İTÜ Maçka Kampüsü'nde Şenlik Vardı

20 Ekim Cuma günü İTÜ Maçka Kampüsü İşletme Fakültesi Konferans Salonunda Öğrenci Meclisi Kulübü'nün organize ettiği ve Grup Yorum'un katıldığı bir açılış şenliği düzenledi.

Şenlik, Öğrenci Meclisi Kulübü'nden bir öğrencinin yaptığı açılış konuşmasıyla saat 15.00'da başladı. Açılış konuşmasında üniversitedeki mekanik yaşamdan, derslerin, sınavların ve ödevlerin stresi altında kalan gençlikten, üniversitedeki bilimsel kısırlıktan, paralı eğitimden, yurt-0 yemekhane ücretlerinden, öğrenci işlerinin paralılaştırılmasından bahsedilerek çözüm için biraraya gelinmesine vurgu yapıldı. Konuşmanın ardından sahneyi Grup Yorum aldı. Yaklaşık 500 öğrencinin katıldığı şenlikte diğer üniversitelerden gelen mesajlar okundu. Grup Yorum cezaevlerindeki hak gasplarına, içerideki hasta tutsakların tedavilerinin yapılmadığına dikkat çekerek, herkesi dayatılan hücre tipi cezaevi uygulamasına tepki göstermeye ve başlayan açlık grevini desteklemeye çağırdı.

KTÜ'DE SATRANÇ TURNUVASI

Öğrenci Meclisi Girişimi Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde "Satranç Turnuvası" düzenledi. 1 Kasım akşamı saat 18.00'da turnuvaya 30 kişilik katıldı. Turnuva öncesinde Öğrenci Meclisi Girişimi Müzik Grubu bir dinletisi verdi.

Konya'da Basın Açıklaması

Konya Öğrenci Meclisi Girişimi, 3 Kasım cuma günü saat 14.00'te Eğitim-Sen'de YÖK'le ilgili basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada, dayatmacı, anti-demokratik bir kurum olan YÖK'ün baskıları karşısında tepkisiz kalınmaması gerektiğini belirttiler.

ULUKIŞLA'DA TANIŞMA PİKNIĞI

Ulukışla Öğrenci Meclisi Girişimi 14 Ekim cumartesi günü tanışma ve dayanışma pikniği düzenlendi.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı piknikte, piknik yerine gidilirken polisin keyfi yol kesme ve arama dayatması ile karşılaştılar. Bir öğrencinin üzerinde bulunan "Okulumuzu Tanıyalım" broşürü nedeniyle üç öğrenci karakola götürüldüler. Piknik yerine gidildiğinde ise bu sefer de jandarma ve yine polisin piknik yerini sarması şaşkınlıkla karşılandı.

NİĞDE'DE TANIŞMA PİKNIĞI

Niğde Öğrenci Meclisi Girişimcileri tarafından 15 Ekim Pazar günü Niğde'nin Çamardı İlçesi'nde tanışma pikniği düzenlendi.

55 kişinin katıldığı piknikte ilk önce açılış konuşması yapılarak "sorunlar hepimizin sorunlarıysa çözüme kavuşturacak ve çözecek olan da bizleriz, herkesin öğrenci meclislerinde söz, karar ve oy hakkının olduğuna ve sorunlarını özgürce dile getirecekleri" konularına değinildi. Ayrıca Niğde Üniversitesi'ni yeni kazanıp Niğde'ye gelen arkadaşlara Niğde Üniversitesi ve Niğde hakkında bilgiler verildi. Pikniğe gelen öğrenci arkadaşlara öğrenci meclislerine öneri ve katılımlarının beklendiği vurgulandı. Yemeklerin yendiği piknikte temsili bir öğrenci meclisi toplantısını anlatan bir sekç oynandıktan sonra şiirler okundu. Saz ve gitar çalınarak bir dinletisi verildi ve halay çekildi. Son olarak öğrencilerin Öğrenci Meclisleri hakkındaki düşüncelerinin açıklandığı bir sohbetle piknik sona erdi.

BALIKESİR'DE PİKNIK

Balıkesir'de Değirmenboğazı'nda 14 Ekim cumartesi günü tanışmak Öğrenci Meclisi Girişimcileri tarafından tanışma pikniği yapıldı.

Piknik, sabah 11:30'da müzik dinletisiyle başladı, kısa bir geziye çıkan öğrenciler, birlikte kahvaltı hazırladılar, kahvaltı yaptıktan sonra Öğrenci Meclislerinin tanıtıldığı bir konuşma yapıldı, öğrencilerin hazırladıkları şiirler okundu ve skeçler oynandı. Yine Öğrenci Meclisi Girişimcilerinin hazırladığı Kermes sergilendikten sonra öğrenciler aralarında sessiz sinema oyunu oynadılar.

FETHİYE'DE ŞÖLEN

Fethiye Gençlik Şöleni'nin bu yıl üçüncüsü yapıldı. 18 Temmuz'da Fethiye Halk Eğitim Merkezi Salonu'nda yapılan gençlik şöleni saat 20.30'da başladı.

Yaklaşık olarak 500 kişinin katılımıyla gerçekleşen şölende müzik ve şiir dinletisi verildi ve tiyatro gösterimi sunuldu. Şölende Fethiye Öğrenci Meclisi Girişimi'nin müzik grubu "Umuda Türkü" sahneye çıktı. Umuda Türkü'nün ardından şiir dinletisi ve tiyatro gösterimi yapıldı.

TÖDEF'TEN HABERLER

GENÇLİK, "HÜCRE KARŞITI MİTİNG"DE

Aylardır ülkenin gündemini meşgul eden F Tipi hanelere karşı 25 10 2000 tarihinde bir miting düzenlendi. Yaklaşık 10000 kişinin katıldığı mitinge birçok Demokratik Kitle Örgütü, sendika ve dernek katıldı. Gruplar hücrelerle ilgili pankart ve dövizler taşıyarak hipodromdan, Abdi İpekçi parkına kadar sloganlarla yürüdüler. TÖDEF'liler hipodromda buluştular. burada "İnlanlık Onuru Hücreleri Yıkacak" "TÖDEF" yazılı parkartlarını açarak düzenli kortej

oluşturarak sloganlarla yürüdüler. Eylemde "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Hücrelere Girmeyeceğiz Direneceğiz", Hücreler Ölümdür İzin Vermeyeceğiz", Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarını attılar. Eylem sonunda insanın 8 metre karede kimseyle görüşmeden yaşayamayacağını söyleyen TÖDEF'liler tutukluların tüm taleplerini sahiplendiklerini TMY'nin (Terörle Mücadele Yasası) hak talebinde bulunan herkesi terörist ilan ettiğini kendilerinin potansiyel suçlu görüldüğünü, hücrelere karşı yapılacak her türlü etkinliğe katılacaklarını ve bu mücadelede devrimci tutsakları destekleyeceklerini söyleyerek dağıldılar.

ÖĞRENCİ MEMUR DAYANIŞMASI

Emek Platformunun düzenlediği 1 günlük genel grev mitingi 1 Aralıkta memurları Beyazıt Meydanında buluşturdu. Sabah saat 10:00'da çeşitli sendikalara bağlı yaklaşık 30000 memur ve işçi Beyazıt Meydanından Sultanahmet'e doğru yürüyüşe geçti. Memurların eylemine destek veren öğrenciler "IMF'ye, Hücrelere Değil Eğitime Bütçe", "Ölüm Orucunun 43. Günü Hücrelere İzin Vermeyeceğiz", pankartıyla mitinge katıldılar.

Öğrenciler ellerinde "Ölüm Orucu 43. Gününde Ölümleri Susarak Engelleyemeyiz", Hücrelere Değil Eğitime Bütçe", "İşçi, Memur Gençlik Alanlarda Birleştik", Silaha değil Eğitime bütçe" dövizleri taşıyan öğrenciler, memurlarla birlikte Sultanahmet'te doğru yürüyüşe geçtiler. Öğrenciler sık sık "IMF'siz bir ülke, YÖK'süz bir üniversite istiyoruz", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişi", "Darbeci Demirkol, üniversiteden defol", Katil devlet, hesap verecek", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Halk için eğitim, halk için, halk için sağlık, halk için bütçe, kahrolsun IMF", "IMF'ye değil eğitime bütçe" IMF defol bu ülke, bu halk satılık değil", Hücreleri parçala, tutsaklara sahip çık", "Hücreler ölümdür, girmeyeceğiz" sloganlarını attılar. Sultanahmet Meydanına gelen öğrenciler burada halaylar çekip; Çavbella, Bize Ölüm Yok, Avusturalya İşçi Marşı, Özgür Tutsak, marşlarını söylediler. Burada konuşma yapan öğrenciler konuşmalarında;bugün ülkeyi yönetenler, IMF'nin politikalarını bize dayatıyorlar. Halkı bu şekilde sömürülmesine karşı çıkanları da F Tipi hücrelerde çürütmeye çalışıyor. Biz öğrenci gençlik olarak IMF'siz bir Türkiye istiyoruz. Bu yüzden de F Tipi hücrelere karşı lanlarda olacağız, dediler. Miting saat 10:00'da bitti.

İstanbul Üniversitesi Öğrenci Kulübü'nün Merkezinde çeşitli kulüpler tarafından 28 Kasım-01 Aralık tarihleri arasında dört gün sürecek

Hapishaneler Gerçeği etkinliği yapıldı. Etkinliğin 1. günü saat 14:00'de Oda Bir Ana filminin gösterimi ile başladı. Ardından Duvar filmi gösterime girdi.

Etkinliğin 2. günü program Boran filminin gösterimi ile 13:30'da başladı. Ardından Cezaevi Gerçeği konulu panelin birinci kısmı yapıldı. Panel konuşmacı olarak katılanlar Av. Ümit Efe, Necati Özdemir, Av. Birgül Sönmez, Av. Ali Yazıcı F Tipi hapishaneleri hukuksal ve sosyal açıdan değerlendirdi. Programın devamında hapishanelerde katledilen devrimci tutukluların fotoğraflarının gösterildiği bir dia gösterimi yapıldı. Grup Munzurun verdiği küçük konserle ikinci günün

ÖKM'de HAPİSHANELER GERÇEĞİ

programı sona erdi.

Etkinliğin 3. günü "İnsan Sadece Mezarda Yalnız Kalabilir" belgeselinin gösterimi ile başladı. Cezaevi Gerçeği panelinin ikinci kısmı Av. Ali Rıza Dizdar, Dr. Yeşim İşgen, Av. Kenan Alkan Hasan Kıvırcık (Mimar), Berat Gülçikan'ın (Cumhuriyet Gazetesi Yazarı) katılımıyla gerçekleştirildi. Ardından Ruhan Mavruk'un şiirleri eşliğinde bir dia gösterimi yapıldı. Müzik dinletisiyle program sona erdi.

Etkinliğin son günü "70.Gün" filminin gösterimi ile başladı. Ardından TAYAD üyesi Naime Kara ve Dr. Saffet Ercan'ın katıldığı "Hapishaneler Gerçeği ve Ölüm Orucu" konulu panel yapıldı. Oğlu Ölüm Orucu ikinci ekte olan Naime Kara çocuğunun yaşadığı koşulları ve ölüm orucunun neden yapıldığından tutukluların taleplerini ne olduğu konusunda bilgi verirken Dr. Saffet Ercan'da Ölüm Orucunun insan sağlığını nasıl etkilediği hakkında bilgi verdi. Ayşe Gülen Halk Sahnesinin sergilediği Yüzleşme adlı tiyatro oynandı. Ercan Aydın ve Grup Yorum'un verdiği konserle dört gün süren etkinlik sona erdi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ'NDE FORUM

İTÜ'lü öğrenciler, Yurt ve Yemekhane fiatlarının yüksek olması, Transkrip (öğrenci belgesinin) paralı hale getirilmesine ve YÖK'e karşı tepkilerini yaptıkları bir forumla gündeme getirdiler. 25 Ekim çarşamba günü yaklaşık 40 öğrencinin katıldığı forum saat 13.00'de okulun yemekhanesinde başladı. "İTÜ Ticarethane, Öğrenciler Müşteri Olmayacak" pankartıyla yemekhanenin ikinci katına çıkan öğrenciler ellerinde "Sermaye İçin Değil, Halk İçin Eğitim", "İTÜ Ticarethane, Biz Müşterimiyiz", "Yüksek Yurt, Yemekhane Ücretlerine Hayır" yazılı dövizleri taşıdılar.

Yemekhanede yapılan yaşananları anlatan kısa konuşmanın ardından forum bitirildi. Forumu ilgiyle karşılayan öğrencilere birlikte hareket etme çağrısı yapıldı.

AYHAN ALKIŞ NE YAPMAK İSTİYOR?

YTÜ öğrencileri okullarındaki yemekhane fiyatlarına yapılan zam ve öğrenci işleri hizmetlerinin paralı hale getirilmesine karşı bir basın açıklaması yaptılar.

14 Ekim 2000 tarihinde yaptıkları açıklamada rektörlüğe 5.000 imzalı dilekçe vererek sonucu bekleyen öğrenciler, eylemlere devam edeceklerinin söylemişlerdir. 25 Ekim 2000 tarihinde de öğrenciler rektörlük hakkında "bağış adı altında yasadışı yoldan para toplamak" iddiasıyla suç duyurusunda bulundular.

Saat 12:00'de kantinin önünde alkışlarla biraraya gelen yaklaşık 150 kişilik grup yine alkışlarla ve sloganlarla yemekhaneye girip, burada bir konuşma yaptılar. Daha sonra Y.T.Ü giriş kapısına doğru yürüyüşe geçtiler. "Yemek zammı geri alınsın", "Öğrenci işleri parası kaldırılсын", "Müşteri değil öğrenciyiz" sloganları ve boş tablot kaplara vurarak kapıya gelen öğrenciler burada bir basın açıklaması yaptılar.

Açıklamanın okunmasından sonra Sultanahmet Adliyesi'ne YTÜ rektörü hakkında suç duyurusunda bulunmak üzere gruptan ayrılanları uğurlayan öğrenciler okul içine alkışlar ve sloganlarla dönerek saat 12.45'de eylemlerini bitirdiler.

GALATASARAY'DA YİNE GÖZALTI

F Tipi hapishanelerin kapatılması, 3713 sayılı TMY'nın kaldırılması ve hapishanedeki devrimci tutukluların başlattıkları ölüm orucuna destek vermek için her cumartesi yapılan protestoya her hafta olduğu gibi bu haftada yine saldırdı. 2 Aralık Cumartesi saat 12:00'de Galatasaray Lisesi önüne gelen onbeş tutuklu yakını bası açıklaması yapmak istedi. Polis basın açıklamasının yapılmasını engellemeye çalışırken, ellerinde hapishanede katledilen tutukluların resimleri bulunan TAYAD'lı aileler ve İYÖ-DER'li öğrenciler "Yaşası Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşe geçen TAYAD'lı aileleri ve İYÖ-DER'li öğrencileri çember içine alan polis gruba azgınca saldırdı. Polisi bu saldırısı karşısında oturma eylemi yapan 70 kişiyi polis yakapaça gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan onüç kişi ertesi gün DGM'den serbest bırakılırken geri kalan 57 kişi çıkarıldıkları Beyoğlu Adliyesinden serbest bırakıldı.

KÜÇÜK RAMİ'NİN ELLERİ

ELLERİMİZDEDİR ŞİMDİ...

“Dünyanın gözleri önünde, ufacık bir yükseltinin ardında vuruldu. Yılların bir özeti gibi. Vuruluşu, yere düşüşü ve cenazesinde halkın “intikam” yeminleri edilişi. Tıpkı Filistin’in tarihi gibi. Vuruldular, binlerce onbinlerce vuruldular, düşküler ve intifada’yı (ayaklanmayı) ilan ettiler.”

FİLİSTİN’İN KISA TARİHİ

1900’lü yıllarda başlayan bir mücadeledir. Filistin halkının direnişi, Osmanlı işgalinden, 1.Dünya savaşı sonrasında İngiltere ve Fransa’nın işgali ile başlar.

Filistin halkının ulus bilincinin doğduğu yıllardır bu yıllar. 14 Mayıs 1948’de İsrail Devleti’nin kurulması ile emperyalizmi de arkasına alan siyonizm Filistin topraklarının yarısından fazlasını işgal etti. ABD’nin Ortadoğu’daki karakol görevini üstlenen İsrail, emperyalizmin petrol üzerinde hakiyet kurma isteğiyle 5 Haziran 1967’de Süveyş Kanalı’nı işgale yeltenir. Arap Birliği devletleri ile bu yüzden savaşır ve “6 gün savaşı” denilen savaş sonrasında İsrail işgalini tüm Filistin topraklarına, Mısır’ın Sina, Suriyenin Golan bölgesine yayar.

Direneceklerdi, Sürgünde olsa-

larda.....

Filistin halkının mültecilik günleri de bu şekilde başlar. İşgal sonrasında kendi topraklarından göç etmek zorunda kalan Filistinliler önce Ürdün’ün sınırına, İsrail’in buraları da işgal etmesi sonrasında daha da içlere göçerler. Ürdün’de direnişlerini sürdüren Filistin halkı bu sefer de 1970’de Kral Hüseyin’in çabalarıyla o topraklardan da tasfiye edilmeye çalışılırlar. Bu uğraş başarısız olunca, tarihe “Kara Eylül” olarak geçen katliam gerçekleştirilir. Bu katliamda 30 bin Filistinli öldürülür.

Savaşmak bir zorunluluktur.....

Örgütlenmek

Silahlı mücadeleye başlayan Filistin halkı, artık bu dağınıklığı yok etmek, karşısındaki emperyalist-siyonist bloğa karşı daha örgütlü bir mücadele yürütmenin zorunluluğunu hissetmiştir. Filistin halkı davasını, meşruluğunu,

hem uluslararası arenada hem de halkta kabul görmüştür artık. Bu meşruluk sayesinde birbirinden bağımsız mücadele eden örgütler FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü) adı altında birleşirler.

1987 Aralık ayında bağımsızlık mücadelesi İntifada (ayaklanma) ile yeni bir döneme girer.

Filistin Halkının Özlemi....Barış çözüm mü ?

İntifada ilan edilir ama SSCB’nin yıkılması ve dünyadaki kimi değişimler Arafat ve FKÖ içindeki benzerlerine de bir umut kapısı oluşturdu. Emperyalizmle uzlaşılabilir, eli kanlı İsrail’le masaya oturup, barış(!) yapılabilirdi.

Emperyalizm ve İsrail’in barıştan anladığı işgalin anlaşmalarla güvence altına alınmasıydı. Arafat’ın teslimiyetçi tavrı ve emperyalizmin barış mantığı 13 Eylül 1993’te belgelendi. Yapılan anlaşmayla Filistin halkına Gazze, Eri-

ha bölgesinde sınırlı bir özerklik tanınır.

Filistin halkının özlemi "Bağımsız Filistin'e ancak mücadeleyle varılabilirdi. Yapılan anlaşmadan 1 yıl sonra El-Halil katliamında cuma namazı sonrasında 200 kişinin taranarak öldürülmesi mücadelenin gerekliliğini ve barışın olmadığigerçeğini ortaya koyuyordu.

Bir ülkenin sömürülmesinin sadece ekonomik, siyasal ve askeri planda olmayacağını gören emperyalistler bunu aynı zamanda, eğitim-öğretim ve bilim alanında ideolojik ve kültürel bombardımana tutarak yaparlar. Bunun için Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) kurulur.

Örneğin 70'li yıllarda İsrail ve emperyalistler tarafından toprakları işgal edilen Filistin halkı için UNESCO, bir eğitim programı projesi hayata geçirmeye çalışırken, bağlı bulunduğu BM ise aldatici, şatafatlı bu projeleri perdeleyerek yaşanan sömürü ve zulme onay vermiştir. Peki bu örgüt herkesin gözleri önünde on yaşında bir çocuk babası ile birlikte kurşun yağmuruna tutulurken neredeydi? Diye sorarız...

Küçük Rami'nin elleri ellerimizdedir şimdi...

Sormaya devam etmek lazım. Avrupa'ya demokrat payesini verenlere, oradan esen sol rüzgarlara kapılanlanlara sormak lazım. Emperyalizmi hala görmeyenlere sormak lazım. Hani nerede çocuk hakları deyip kurulan UNİCEF nerede? AB nerede?...

Emperyalistlerin kurduğu her kurum dünya halklarını daha fazla sömürmek içindir. **Filistin'de yaşananlara ilişkin bize gelen faksları yayınıyoruz.**

KAHROLSUN KATİL İSRAİL YAŞASIN BAĞIMSIZ FİLİSTİN

Ortadoğu zengin petrol rezervleri ve yeraltı kaynakları nedeni ile emperyalistlerin her dönem iştahını kabartmıştır. Emperyalistler bu bölgeyi denetim altında tutabilmek için, kendi kontrollerine alabilmek için her yolu denemişler, işgal etmişler, komplolar düzenlemişler, savaşlar çıkarmışlardır. İsrail'de ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarlarını korumak ve bölgeyi denetim altında tutabilmek için kurulmuştur. ABD'nin bir

üssü gibi görev yapmaktadır. Ortadoğuda emperyalistlerin sürekli sömürü ve işgalinden kaynaklı olarak ulusal bir uyanış süreci yaşanmıştır. Arap halklarının bağımsızlık mücadeleleri her zaman kanla bastırılmaya çalışılmıştır. Bugün de İsrail Filistin halkına yönelik saldırılarına hız vermiştir. Filistin'de halkın üzerine el bombaları, tanklar ve savaş helikopterleri ile saldırmış birçok insanı da bu saldırılarda katletmiştir. Yüzlercesini yaralamış ve sakat bırakmıştır. Katliamlar öyle bir halle gelmiştir ki küçücük çocuklar bile İsrail askerleri tarafından hedef gözetilerek vurulmuştur. Bu olaylar tüm dünya basınında yankısını bulurken küçücük bir çocuğun nasıl vurulduğu an an gösterilirken sözde barış ve demokrasi-nin koruyucuları emperyalistler sessiz kalmaktadırlar. Ve katliamlar pervasız bir şekilde devam etmektedir. Katil İsrail halkların bağımsızlık mücadelesini kanla boğacağını sanıyorsa yanılıyor. Filistin halkının bağımsızlık mücadelesi er ya da geç zaferle sonuçlanacaktır. Çünkü hiçbir silah halktan ve halkın haklı mücadelesinden güçlü değildir.

AYÖ-DER

(Ankara Yüksek Öğrenim Gençliği ile Yardımlaşma Derneği)

KATİL İSRAİL SALDIRILARINA DEVAM EDİYOR! FİLİSTİN HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

Ortadoğu'da Filistin halkının direnişi devam ediyor. Tüm çarptımalara, küreselleşme çıkırtkanlıklarına, Filistin halklarının içinden çıkmış hainlere rağmen halk bağımsızlığını sahipleniyor, intifada sürüyor. En son siyonist-ırkçı lider Ariel Şaron'un müslümanlar için kutsal sayılan Haremüşşerif'e düzenlediği provokatif ziyareti, bir çok Filistinli'nin ölümü ile sonuçlanmıştır.

Masum bir çocuğun ölümünü TV'lerden an be an izledik. Katil Amerika'nın kışkırtmaları ve İsrail'in yayılmacı-istilacı politikaları Filistin halkının onyıllardır süren direnişini yıldıramadı-yıldıramayacaktır. Taş ve sopa ile İsrail'in ABD'nin tankına, topuna karşı, FKÖ lideri Arafat'ın işbirlikçiliğine

karşı intifada halkın içine kök salarak yayılıyor. Filistin halkı yalnız değildir. Tüm devrimciler-demokratlar bu saldırılara karşı çıkmak ve tepkilerini göstermek zorundadır. Bununla ilgili olarak 4 Ekim 2000 tarihinde İstanbul İsrail Havayolları önünde İYÖ-DER'li (İstanbul Yüksek Öğrenim Gençliğiyle Yardımlaşma Derneği) arkadaşlarımız bir protesto gösterisi yapmak istedi. Amaçları Filistin halkıyla dayanışmak ve gözlerimizin önünde katledilen genç yaşlı onlarca insana sahip çıkmaktı. İsrail'in ve ABD'nin sadık "müttefik"i protesto gösterisini hazmedemedi. Protesto gösterisine saldıran polis 23 arkadaşımızı döverecek gözaltına almıştır.

Çocukların katledilmesine sessiz kalmak insanlık değildir. Filistin halkı yalnız değildir. Emperyalistlerin sömürgeci politikaları hakları teslim alamayacaktır.

İYÖ-DER

(Ege İzmir Yükseköğrenim Gençliğiyle Yardımlaşma Derneği)

YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ DİRENiŞİ

Günlerdir TV'de katliam görüntüleri izliyoruz. İsrail'in saldırgan, istilacı politikası küçük bir çocuğun ölümüyle milyonlarca insanın gözünde somutlanıyor. ABD'nin teşviki ile yıllardır süren işgalini pekiştirmeye çalışıyor. Filistin halkının taş ve sopa ile can bedeli direnişi; "İNTİFADA SÜRÜYOR". Halklar emperyalizm karşısında onyıllardır teslim olmayı reddediyor. Yaşadığı onca acıya, baskıya, içinden çıkan Arafat gibi işbirlikçilere rağmen direniyor. Halklar emperyalizm karşısında ZAFERİ KAZANACAKTIR. Genç yaşlı çoluk çocuk demeden katliam yapanlar er geç cezasını çekecek, Filistin BAĞIMSIZLIĞINI ABD'ye, İsrail'e ve işbirlikçi Arafat yönetimine karşı elde edecektir.

İsrail'li, siyonist, ırkçı partinin lideri Ariel Şaron'un provokasyon gezisi ile yükselen çatışmalarda onlarca Filistin'li, İsrail'lilerce katledildi. Televizyondan bir çocuğun öldürülüşünü dakika dakika izledik. Bunun karşısında sessiz kalmak insanlık değildir. Tüm devrimci, demokrat birey ve kurumları tepkiye çağırıyoruz.

BURSA TÖDEF

ÜNİVERSİTELERDE KULÜP ÇALIŞMALARI HAKKINDA...

Ulaş KAÇKAR

Yakıcı bir sorun olarak hep karşımıza çıkan üretmeme, üretmek için çaba harcamama, işin kolayına kaçan ve özveriden uzak yapımızda zamanın akışını seyrediyoruz. Oysa kişisel ve toplumsal gelişimimiz için mutlaka gelişen ve geliştiren olmalıyız. Nerede ve hangi koşullarda olursak olalım mutlaka üretebilecek birşeyler vardır. Fakat üretmek istemediğimizde de bunun bir kılıfını bulabileceğimiz kesin. Üniversite gençliği de bugün üretmeme kısır döngüsü içerisinde dolanıp durmakta. Üniversiteli olmanın bilinciyle hareket etmeyen; olmazlarla, yoklarla zamanını harcamaktadır. Üniversitelerin bugünkü koşullarına kabaca bakalım.

Ülkemizde 53 devlet, 21 vakıf (özel) olmak üzere 74 üniversite var. Özel üniversitelerin tamamı birkaç büyük ildedir. Devlet üniversiteleri ise Anadolu'ya yayılmış durumdadır. Üniversitelere ayrılan bütçeye baktığımızda vakıf (özel) üniversitelerin öğrenci sayısı toplam üniversiteli öğrenci sayısının %1'i bile olmamasına rağmen devletten aldığı para devlet üniversitelerinin aldığından çok üstündedir. Burada vakıf (özel) üniversitelerin zaten çok pahalı eğitim verdiğini de belirtmemiz gerekir.

Vakıf (özel) üniversiteler kültür-sanat alanında öğrencilerine devlet üniversitelerinden daha fazla imkan sunmaktadır. Vakıf (özel) üniversitelerin bu imkanı sunmasında çokça sponsor kullanmasının ve Vakıf (özel) üniversitelerinin sermayeye bağlı bir kurum olmasının büyük payı var. Bunun sonucunda ortaya çıkan kültür-sanat çalışması da toplumsallaşmayan belirli bir "elit" kesim içerisinde kalan ürünler

oluyor. Öte yandan devlet üniversitelerinde- ne kadar gözden düşürmeye çalışılsa da- öğrencilerin kısıtlı imkanlarla yaptıkları kültür-sanat faaliyetleri belirli bir düzey yakalayabiliyor. Burada vakıf (özel) üniversitelerine giden öğrencilerle devlet üniversitelerine giden öğrencilerin aile gelir düzeyi ve sınıfsal kökenlerinin üretimlerde etkili olduğunu belirtmek de gerekiyor.

Devlet üniversiteleri Anadolu'nun her yanına yayıldığı için küçük şehirlerde okuyan öğrencilerin büyük şehirlerde göre daha az imkana sahip oldukları bir gerçektir. Bu sonuçla birlikte doğru perspektif ve samimi çalışma ile bulduğumuz alanın özgün koşullarını değerlendirebiliriz ve atıl durumda bekleyen gençliği çalışan, üreten kişiler haline getirebiliriz. Burada soru nasıl, neyle, nerededir.

Birlikte üretim alanı; kulüpler-topluluklardır.

Kulüpler hakkında bazı teknik bilgileri gözden geçirelim.

Fakülte, yüksekokul veya üniversiteye bağlı bir merkezde kurulabilir. Kulüplerin kuruluşunda bir iç tüzük hazırlanır. Bu kulübün kurucuları tarafından kulübün iç işleyişi, faaliyet alanı ve tarzı konusunda de-

vamlılığı sağlamak ve disiplini oturtmak için gereklidir.

Okulların kulüp kuruluşu ile ilgili uygulayacağı yöntem kulüpler yönergesinde belirlenir.

Kulüp kuruluşu asgari (ki ideal olan da budur) 7 kişinin bir araya gelmesi ve başvuru yapmasıyla olur.

Kulüp iç işleyişinde tamamıyla bağımsızdır. Ekonomik olarak okul destekler. Herhangi şirket vb. ticari kurumla sponsor gibi ilişkiye girmesi üniversitelerin ve faaliyetlerinin paralı hale getirilme çalışmaları olarak sürdürüldüğü günümüzde yanlıştır.

Kulüpler yer, araç-gereç gibi konularda okuldan yararlanır. Kulüpler okul dışındaki sosyal, kültürel, bilimsel, Demokratik Kitle Örgütleri (DKÖ) ile çalışabilir.

Kulüpler son birkaç yıldır üniversite gençliğinin gündeminde geniş yer bulmuş ve kulüp çalışmaları her gün artmaktadır.

Kulüp Nasıl Faaliyet Yapar?

Kulüpler kültür-sanat, bilimsel çalışma, araştırma, estetik vb. aklımıza gelebilecek her alanda faaliyet yürütebilir.

Faaliyet Kaynakları Nelerdir? Faaliyet Yaparken Nelere Dikkat Edilmelidir?

Kulüp faaliyet kaynakları olarak kendi alanında imkanları oranında değerlendirebileceği olumlu, geliştirici herşeyi kaynak olarak alır.

Faaliyet yaparken en geniş kesim hedef alınmalıdır. Her öğrencinin kulüp çalışmasına katılabilmesi için çaba harcanmalıdır. İlişkiler bağlantılar kulübün sahiplenilebilir bir hale getirilmelidir.

Konumuzu somuta indirelim örneğin Trabzon'da üniversite okuyoruz. Trabzon'da ülke çapında tanınan bilinen, insanların ilgisini çeken biri ya da bir kurum var mı? Cevap çok azdır elbette. Eee.. biz bu durumda ne yapacağız bir söyleşi yapamıyorsak, bir konser veremiyorsak kulüp faaliyetsiz kalacak. İşte burada yüzümüzü bulduğumuz alana çevirmeyliyiz. Popülist, hazırlopçu tavırdan uzaklaşmalı, üretken olmalıyız. Trabzon'un nesi var bir kemençesi var, bir horonu var. Şehirden yardım alabileceğimiz bir kemençecimizi mutlaka bulabiliriz. Horon öğretecek birini kesinlikle bulabiliriz. Çalışmalarımızı yaparız, okulumuzdaki öğrenciler başta olmak üzere, dışarıda da mahallelerden köylere kadar geniş bir kitleye sunum yapabiliriz. Buradan elde edeceğimiz sonuç ne diye baktığımızda liselilerden köylülere kadar yöre halkına ulaşabiliriz. Okulumuzdaki gençliğe ulaşabiliriz Çalışmalara katılanların kolektif üretim sonucunda kendilerini geliştirecekleri muhakkak.

Varsayalım Sivas'ta okuldayız

Elimizde ne var Sivas'ın türküsü, semahı, bağlaması, Divriği ilçesinin tarihi evleri, Medreseleri ve bunun gibi yöresel çok zengin kaynak,... İş bunları doğru değerlendirip harekete geçmekte. Yöresel kaynakları mı her zaman konu edineceğiz? Tabi ki hayır; biz üniversiteliyiz. Felsefeden, dünya tarihine, edebiyattan fotoğrafcılığa kadar her konuda araştırma ve çalışma yapabiliriz. Yaptığımız çalışmaların okulumuzdaki öğrencilerden, yöre halkının her kesimine sunabiliriz.

Yapacağımız organizasyonlar ve etkinlikler, Anadolu üniversitelerinde öğrenci gençlik için toparlayıcı olacaktır. Büyük kentler çarpık, şekilsiz, olumlu ya da olumsuz öğrencilerin ihtiyaçlarını karşıladığı bir gerçek, Anadolu üniversitelerinde okuyan gençliğin sosyal ihtiyaçları herhangi bir şekilde karşılanmıyor.

Evet sorun ne istediğimizde ne kadar emek harcadığımızda ve ne kadar yaratıcı olduğumuzda bitiyor.

Yapmak istersek yolunu buluruz.

AOBP ALIN YAZIMIZ DEĞİL

Ortalama özelliklere sahip bir işyeri düşünelim. Bu işletmeyi düşünürken hiyerarşi boyutuyla ele alalım. İşletmemizde öncelikle, hiyerarşinin en tepesinde duran herşeyin sahibi bir patronumuz olsun. Onun altında, organizasyonda yer alacak, yürütmeyi sağlayacak, denetleyecek, plan ve program çıkartacak, yüksek ihtisaslı elamanlarımız olsun. Bunların altına teknik işlerin yerine getirilmesinde görev alacak, yeterli donanımına sahip ama imza yetksini taşımayan ara elamanlarımız olsun. Ve son olarak da yapılacak iş üzerine çok kısıtlı formasyona sahip olan, bunu da teorik olarak değil, pratik içerisinde sağlamış elamanlar olduğunu düşünelim. Bu hiyerarşiyi ele alırken üzerinde duracağımız kısım, yukarıda çizdiğimiz kategorilerin, kitleliliğin neye göre belirlendiği ve sistemin bu kategorileri oluştururken kullandığı yöntemler olacak.

Çizdiğimiz bu hiyerarşiyi bir piramite benzetebiliriz. Prami-tin en tepesinde patronumuz, sermayadar bulunuyor. Hiyerar-şi tabanında ise formasyona sahip olmayan işçilerimiz bulunuyor. İşletmemizdeki hiyerarşiyi kafamızda somutlayabilmek için isterseniz bunu rakamsal bir örneğe vuralım. İşletmemizde toplam 100 insanın bulunduğunu varsayalım. Patron dışında üniversite diplomasına sahip 5-10 kişilik bir yönetici kategorimiz olsun. Bunların dışında teknik formasyona sahip üniversite diplomasına sahip olmayan, teknik-meslek lisesi veya meslek yüksekokulu mezunu 20-30 kişinin olduğunu varsayalım. Geri kalanlar ise işçi olsun.

Evet bu çerçevesini oluşturduğumuz aslında ortalama bir işletmenin hiyerarşisini veriyor bizlere. Şimdi biz bu hiyerar-şiye bakarak burjuvazinin insan anlamında neye ihtiyacı olduğunu ve bu ihtiyacını nasıl karşıladığını bir dizi çıkarımla ortaya koyalım. İşletmemizdeki hiyerarşiye göre burjuvazinin en çok ihtiyaç duyduğu insanların niteliklerinin, üretim bilgisi ve birikimi bakımından düşük nitelikli olanlar olduğunu görüyoruz. Şimdi bu, şu demek oluyor; bugün ilk-orta ve lise eğitim çağındaki gençlerimizin büyük bir kısmının üniversiteyi okuması burjuvazi açısından hiçbir önem ifade etmiyor. Yani bunun gereği yok. Onun daha az parayla daha fazla çalışacak, işçi ve teknisyenlere ihtiyacı var. Bu da şu demek oluyor; halk çocuklarının büyük bir kısmının lise veya üniversite eğitimi almaması gerekiyor. Yaşadığımız gerçekliğe dönüp bakarsak bunun pratikte somutlandığını çok rahat bir şekilde söyleyebiliriz. Hepimizin yedi yaşından itibaren girdiği eğitim ve öğretim kulvarının uzunluğu burjuvazi tarafından kendi ihtiyaçlarına göre biçimlendirildiğini tüm bunlardan sonra söyleyebiliriz.

Hiyerarşimizi üç boyutlu bir ortamda bir pramitte somutlaştırdık. Tabaniyla tepe noktasının tayinini vermiştik. Şimdi ara basamaklara gelelim.

Önümüzde teknik formasyona, lise diploması veya meslek yüksek okulu diplomasına sahip olan bir kategori bulunuyor. Burjuvazinin ihtiyaçlarından dolayı liseyi bitiren herkesin üniversiteyi kazanmasına gerek olmadığını söylemiştik. İşte ÖSS sınavı, tam da böyle bir ihtiyaca göre oluşturulmuş; sınavlar, barajlar konulmuştur -ki kapılara dayanan bu kocaman kitle içerisinde bir eleme gerçekleştirilsin. Daha iyi, nitelikli hizmet verebileceklerle veremeyecekler birbirlerinden ayrışsınlar. Artık kategorilerini belirlesinler diye yapılıyor sınavlar. Burjuvazi, kitlelerin yaşamlarını belirleyecek bir değerlendirmeyi bir

kaç saat içerisinde hayata geçirebilir. Aslında sınavın sonuçları bizim açımızdan zaten biliniyor. Sınava girenlerin çok büyük bir kısmı sınavı kaybedecek, belki bir kısmı kazandığını düşünecek ama bu sınavları kazananlar içerisinde bile yine büyük bir kısmı kaybedecek. Neden mi? Çünkü burjuvazinin başvuran kadar diploma verecek adama ihtiyacı yok. İşte bu yüzden ki üniversiteyi bitirip de çok basit işler dahi bulamayan binlerce işsizimiz var.

Evet kazananlar kazandı. Biz biraz kaybedenler üzerine konuşalım. Kaybedenlerin büyük kısmı düz ya da meslek-teknik lise çıkışlılar. Şimdi "dışarda kalanların devlet lisesi, düz lise, meslek -teknik lise çıkışlıları olmalarının nedeni nedir?", bir de bu soruya cevap verelim. Bir kere teknik ve meslek lisesi çıkışlarının üniversiteyi kazanmamaları gerekiyor. Çünkü burjuvazinin bu liselerden mezun olmuş, işin angaryasını yapacak, bunun yanında düşük maaş alacak işçi-yönetici arası bir kategoriye ihtiyacı var. İşte, bu tarz lise mezunlarını da bu kateforide konumlandıracağız. Düz liselilerin dışarıda kalmalarına gelince; piramit hiyerarsine göre

üniversite adaylarının bir çoğunun dışarda kalması gerekiyor. Evet şimdiki sorumuz kimin dışarıda kalacağı ve bunun nasıl belirlendiğidir. Bunun çözümü ise şöyle: Bugün devlet liselerinde bilindiği gibi büyük bir ağırlıkla emekçilerin çocukları okuyor. Gelir dağılımında en düşük payı alan emekçi çocuklarının da, ekonomik yetersizlikleri içerisinde sınav marotununa yeterli bir tempoda çalışmaları ya elemeyi çok doğal bir yöntemle yerine getiriyor. Ama bu maratona donanımlı bir şekilde hazırlanmasalar da burjuvazi için herşeyin önlemi önceden alınmalıdır. Olacakları ihtimale bırakmamak, bunu çeşitli yöntemlerle netleştirmek gerekiyor. İşte Ağıqlandırılmış Orta Öğretim Başarı Puanı ve puanın çarpılacağı kat sayıların belirlenmesi bu çerçevede ortaya çıkıyor. Bilindiği üzere devlet liselerinde AOBP diğer liseler oranla daha düşük, zaten bu liselerde eğitim niteliği diğerlerine oranla daha düşük olunca artık bütün umutların kararmasına sebep oluyor. AOBP'nin teknik ve meslek lisesi çıkışlıları için ayrı bir şekilde dü-

zenlenmesinin sebebi ise burjuvazinin meslek ve teknik liselerde okutulan meslek kollarında çalışana ihtiyaç duymasıdır. Bu iş kollarında yeterli insan sağlayabilmek için üniversitede eğer aynı iş kolunu tercih ederseniz AOBP'niz daha yüksek bir kat sayı ile çarpılıyor. İşte herşey burjuvazinin ihtiyaçlarına göre bu denli ince düşünülerek programlanmış. Siz illa da ben başka bir bölüme girmek istiyorum deseniz bile puanınızı düşürecek bu uygulamalar hayata geçiyor.

Bilindiği gibi ÖSS'ye girenlerin sayısı 1.5 milyon civarında seyrediyor. Ancak kazananların sayısı gerçek anlamda bir kaç on bini geçmiyor. Sadece bu rakamlara bakmak bile bize piramit hiyerarsimizin nasıl ve niçin kurgulandığını gösteriyor. Herşey bizim isteğimizin, irademizin dışında bize hiç sorulmadan; en tepeden yönlendiriliyor. Bizler sadece yönlendirilen bir oyunun figuranlarıyız. Yönetmenler söylüyor, bizler oyunumuzu oynuyoruz. Ama bu oyunda rol olmayan bir yan var. Oynatılan bir oyun değil, işte bu "yanıyla" yaşadıklarımız, "oyun" da değil. Senaryosu başkalar tarafından yazılan bizim hayatımız, mutluluğumuz, insanlığımızdır. Mutlu bir gelecek için bu senaryoyu biz yazmalıyız. Aksi taktirde hiçbirimizin hikayesi mutlu sonla bitemeyecektir.

RAKAMLARLA EĞİTİM

Bu yıl eğitime bütçeden ancak %7.2 oranında pay ayrılmış. İşte çarpıklığa çarpıcı bir örnek: Urfa Viranşehir'deki meslek lisesi'nde 28 öğretmen ve 38 öğrenci bulunuyor. Alt yapısı olmadığı-

dan taşınmalı eğitimden vazgeçilme noktasına gelindi. 100 trilyona yakın para harcandı. Ancak bu sadece 17 bin köy okulunun kapanmasına yaradı. Yeni eğitim ve öğretim yılında il genelinde 508 okulda okuyan 8 bin 856 öğrenci taşınmalı eğitim kapsamında. Taşınmalı eğitim sırasında 50 çocuk hayatını kaybetti, en az 50 çocuk da yaralandı. Gelişmiş ülkelerde meslek eğitimi alan öğrenciler %65 düzeyinde iken, Türkiye'de bu oran %20'lere geriledi.

Öğretmenlerin yetiştirilmesinde ve istihdamında yanlış politikalar uygulanıyor. Mevcut 533 bin öğretmene karşılık hala 200 bin civarında öğretmen açığı var. ABD'de 3324 \$, Avusturya'da 2036, Almanya'da 2950 \$ olan maaşlar Türkiye'de 340 dolar. Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu 2. bir işle uğraşıyor. En düşük öğretmen maaşı 170, en yüksek öğretmen maaşı ise 270 milyon lira.

Adına deprem denilen ama sonuçlarına bakıldığında hiç de doğal olmayan bir afette 40 binden fazla insanımızı kaybettik. Depremi üzerinden bir yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen "devlet baba" yaraları sarmadı. Aksine yeni yaralar açmaya devam etti. 30 Kasım 1999'da bitirileceği söylenen konutlardan ses seda yok. Buna rağmen hala vaatler sürüyor.

Deprem bölgesindeki üniversite öğrencileri aylarca kapalı okullarının açılmasını bekledi ve bu yaz Anadolu'nun her yanında okullar kapalıyken buralardaki öğrenciler, depremin üzerine bir de teneke barakalarda "üniversite eğitimi" gördüler. Şehir içinde bulunan kampüsler şehir dışına taşındı. Kalınacak ev sıkıntısı, günün her anına yansdı. Fakat devlet bunun da bir çaresini buldu ve yüzbinlerce öğrencinin "devletzede" olduğu bölgede 50 kişilik bir psikolog grubunu görevlendirdi. Yıkılan okullar sorununu da çözdü.

Geçen yıl Bolu'da 72 okulun hasar görmesi nedeniyle bu yıl 49 bin öğrenci 148 prefabrik okulda eğitim görecekti. "Bu yılın sonuna kadar tüm okullarda bilgisayarlı eğitime geçmeye hazırlanıyoruz" (Bolu İl Milli Eğitim Müdür Vekili İsmail Kocaçalıkoğlu).

Bu yıl hiç gelişme yaşanmadı da değil. Sınıf geçme notu 2.00'dan 2.50'ye yükseltilirken; alan derslerinin yıl sonu ortalaması ise 3.00'e yükseltildi.

50 soruda ÖĞRENCİ MECLİSLERİ

Öğrenci Meclisleri, 1997 yılı sonlarından itibaren öğrenci gençliğin gündemine girmiştir. Örgütlü-örgütsüz birçok kesimle tartışıldı, konuşuldu. Öğrenci Meclisleri'nin gerekli olduğunu savunan ya da savunmayan, Öğrenci Meclisleri'nden haberi olan ya da olmayan hemen herkesin dile getirdiği, ihtiyacını hissettiği sorunların, ortak olduğu görülmüştür.

Tüm gençlik sorunlarına, nasıl bir örgütlenmeyle cevap verilebilir?

Bunun için ortaya konulacak öneriler birbirinin karşısına konulmadan, bu ihtiyaçlara cevap verecek, somut, gerçekleştirilebilir öneriler olmalıydı.

Gençliğe gidildiğinde, biraya gelindiğinde, tartışıldığında nasıl bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulduğu görülmektedir. Sorunlar bizimse, sorunlarımıza çözüm arıyorsak ve bu sorunları biz çözeceksek birbirimize güvenmeliyiz. Birbirimizin düşüncelerine, önerilerine değer vermeliyiz. Kendimize güvenmeliyiz.

İşte biraraya gelişimiz, güvenimizin, sorunlarımızı çözmekte ki samimiyetimizin ifadesidir.

Bunun için Öğrenci Meclisleri diyoruz.

Öğrenci Meclislerini öneri olmaktan çıkarıp, yaşama geçirmek gerekiyordu. Yaşama geçirmek için çağrılar yaptık. Gençliğe gittiğimizde, düşüncelerini alıp düşüncelerimizi anlattığımızda sahiplenildiğini gördük. Ve meclis girişimleri boy vermeye başladı. Öğrenci meclisleri henüz yenidir. Çok daha geniş gençlik kitlelerine götürülmeye, tartışılmaya ihtiyacı vardır. Çünkü Öğrenci Meclisleri, öğrenci gençlik içinde, onun iradesinde inisiyatifinde gelişip büyüyecektir.

Gerekirse herşey yeniden tartışılacak, ihtiyaç ve çözümler birlikte bulunacaktır.

Bu yazı dizimiz öğrenci meclislerinin ne olduğunu, neden böyle bir örgütlenmeye ihtiyaç duyduğunu, neler sağlayacağını, nasıl bir örgütlenme olduğunu, nasıl kurulacağını, nasıl geliştirilip, güçlendirileceğini açık ve yalın biçimde ortaya koyuyor, bakış açısı sunuyor.

Bu bakış açısını zenginleştirmek, yaşamda somutlandırmak, öncelikle bu faaliyetin doğrudan yürütücüsü olan kendi sorunlarına sahip çıkma iddiasından ve duyarlılığında meclis çalışanlarının işidir.

Başarının anahtarı en geniş öğrenci kitlelerine; birlikte düşünüp birlikte çözümler aramaktır. Bu yapılmadan meclisleri kurmak ve geliştirmek olanaksızdır. Öğrenci Meclisleri, öğrenci gençlik için, onun mücadelesi ve geleceği için önemli, ciddi bir adımdır. Bu adımı büyütecek, geleceğimizi kazanacağız...

NASIL BİR ÜLKEDE YAŞIYORUZ? YAŞADIĞIMIZ ÜLKEDE GENÇLİĞİN DURUMU NEDİR?

SORU 1- NASIL BİR ÜLKEDE YAŞAMAK İSTERİZ?

CEVAP 1- Pek çok değişik cevap vermek mümkündür. Hepimiz için öncelikli olan, önem verdiğimiz şeyler vardır. Ancak sahip olduğumuz insani değerler istemlerimizi de belli noktalarda ortaklaştırır.

Kim istemez onurlu, insanca, gelecek kaygısının olmadığı bir ülkede yaşamayı...

İsteriz böyle bir yaşamı.

Kim istemez kendi geleceği hakkında söz ve karar sahibi olmayı...

İsteriz, kendi kaderimizi kendi-

mizin belirlemesini.

İsteriz ki özgürce düşünelim, araştıralım, özgürce çalışalım, öğrenelim, paylaşalım, kendimizi yetiştirelim.

İsteriz ki emeğiyle, alınteriyle bize bu olanağı sağlayan, sorumlu olduğumuz halka, bu vatana en iyi şekilde hizmet eden genç beyinler olalım.

Ancak bu şekilde mutlu ve umutlu olabiliriz...

Yaşadığı vatani sevmeyen var mıdır?

Severiz, hem de uğruna ölecek kadar.

Emeğiyle, alınteriyle çalışıp kazananları, emekçileri...

Severiz... Sorunlarını kendi sorunlarımız bilerek. Göçük altında kalan madencinin, kondusu yıkılan, ezilen, horlanan yoksul halkın acılarını kendi yüreğimizde hissederiz. "Bu halk, bu vatan bizim" deriz.

Barlarda, kafelerde, kahvehanelerde değil sınıfta, derste, laboratuvarlarda, seminerlerde, panellerde olalım. Tartışalım, araştıralım, düşünelim, paylaşalım. Çözümler üretelim sorunlarına; halkın, ülkenin...

SORU 2- GENÇLİĞİN DURUMU NEDİR?

CEVAP 2- Genciz ve geleceğe dair umutluyuz.

Ama karşılaştıklarımız, yaşadık-

larımız ne yazık ki umudumuzu kurtarmak, beklentilerimizi, özlemlerimizi köreltmek istiyor.

Çünkü; YÖK, eğitim sistemi, parlamentodaki partiler, bizim geleceğimizi belirleyenler, geleceğimizle ilgili kararlar alanlar, politika belirleyenler, **"NASIL BİR ÜNİVERSİTE, NASIL BİR EĞİTİM İSTİYORSUN? NASIL BİR YAŞAM İSTİYORSUN?"** diye bize sormuyorlar.

Bizim düşüncelerimizi almayanlar, düşüncelerimize değer veremeyenler bizim sorunlarımızı da çözmek istemiyor demektir.

Bizim düşünmemizi, üretmemizi, sorgulayan, araştıran olmamızı istemiyorlar, demektir.

Biz sizin yerinize düşünüp, sizin adınıza karar alırsınız sadece bunlara UYUN diyorlar.

YÖK Başkanı'nın, gençliğin SÖZ VE KARAR HAKKI, TEMSİL HAKKI istemi karşısında söyledikleri ibret vericidir. "SİZ KARAR VEREMEZSİNİZ, SİZ DOĞRU DÜŞÜNEMEZSİNİZ, SİZ DAHA GENÇSİNİZ" diyorlar.

Evet, biz gençiz. Biz çıkarsız, hesapsız, saf ve temiz düşünürüz. Biz sorgulayıcı bakarız herşeye, çünkü amacımız en doğruyu, en iyiyi bulmaktır. Bize emek verenlere, vatanimıza, halkımıza sorumluluk duyuyoruz. Bunun için atılmanız, coşku duyuyoruz. Bu bizim karakterimizdir.

Yitirmemizi, kaybetmemizi istedikleri bu özelliklerimizse ve bunları yitireceksek geriye ne, nasıl bir gençlik tipi kalacaktır?

Neden dersimizin başında araştırmaktan, öğrenmekten zevk alarak okuyamıyoruz... Sorunlarımızın çözüm kaynağı futbol mu, uyuşturucu mu,... Neden kafelerde-barlarda dostluklar arıyoruz... Neden bunalmaya sürüklenip intihar ediyor genç arkadaşlarımız... Böylesi bir gençlik olmamız mı isteniyor?

Hakkını aramaktan aciz, sorumluluk duygusunu yitirmiş, herşeye, kendine, çevresine güvensizleşmiş, birşeylerin başarılacağına inancını yitirmiş bir gençlik mi olmamız isteniyor?

Hayır diyoruz. Böyle olmayacağız. Bu bizim gençlik karakterimize, yapımıza uygun değildir. Bunun için arayış içindeyiz. Bunun için beklentilerimizi, özlemlerimizi, umudumuzu yitirmedik...

SORU 3- SİYASİ PARTİLERİN GENÇLİĞE YAKLAŞIMI NASILDIR?

CEVAP 3- Bugün geline süreçte parlamentodaki hiçbir siyasi partinin birbirinden farkının kalmadığı herkes açısından görülen bir gerçektir.

Sosyal-demokrat olduğunu söyleyenle milliyetçi olduğunu söyleyen partilerin söylemlerindeki farklılıkta ortadan kalkmıştır. Aynı şeyleri söylemekte ve hükümet olduklarında aynı şeyleri yapmaktadırlar.

Bir kaç senede bir yapılan göstermelik seçimlerle iktidara gelen bütün partiler seçimler öncesinde gençliğe sayısız vaatlerde bulunmuş, gençliğin sorunlarını çözeceklerini ilan etmişlerdir. Ancak her defasında tekrarlandığı gibi iktidara gelen aynı partiler vaatlerini bir bir unutarak gençliğin sorunlarını çözmek şöyle dursun, sorunlar yumağını daha da büyümüşlerdir.

Her geçen yıl sorunlarımız daha da büyüdü. Daha da arttı. Vaatlerini yerine getirin dedik. Getirmediler. Çözüm istedik, haklarımıza sahip çıktık karşımıza polisi çıkardılar. Coplandık, gözaltına alındık.

Gençliğe bunca vaatlerde bulunan, seçimlerle iktidara geldiklerinde sorunlarımızı çözeceklerini söyleyen bu partiler neden sorunlarımızı çözümüyorlar peki? Çözmeyeceklerse bunca vaatlerin anlamı nedir?

Sorunlarımızı çözümüyorlar, çözmediler. Bizim lehimize, bizim yararımıza tek bir şey yapmadılar bugüne kadar. Ne yapıyorsak sizin için, millet için, vatan için dediler. Peki ne yaptılar. Hangi sorunumuza çözüm getirdiler? Hiç... Yıllardır gördüğümüz, öğrendiğimiz, yaşadığımız gerçekler bize bu partilerin hiçbir sorunumuzu çözmeyeceğini öğretti, gösterdi. Hiçbirinin bizleri düşünmediğini gördük, anladık.

Vaatleri ise bizleri aldatmaktan, oyalamaktan başka bir anlam ifade etmemektedir. Bakalım programlarına, tekrar hatırlayalım her seçim öncesi verdikleri sözleri, vaatleri. Hiçbirisi sorunlarınızı çözmeyeceğiz demiyor, demedi. Tam tersine çok iddialı sözler, vaatlerde bulundular. Sonuç ne oldu peki? Hiç. Bizi peşlerine takmaya çalışanlar her de-

fasında bizi aldattılar. Pişkince, yüz-süzce tekrar karşımıza çıktılar.

DSP'si, ANAP'ı, DYP'si, MHP'si, CHP'si, FP'si, BBP'si ile bütün bu partiler gençliğe insanca bir eğitim hakkı, insanca bir yaşam, kaygısız bir gelecek sunmadılar. Görevleri, işçiyi, memuru, köylüyü, esnafı olduğu gibi gençliği de aldatmak, oyalamak, alehimize aldıkları kararları uygulamak oldu.

SORU 4-ÜNİVERSİTELERDEKİ SORUNLARIMIZ NELERDİR?

CEVAP 4- Bu soru bugün öğrencisinden öğretim görevlisine kadar üniversite de kime sorulsa "BİR DOKUN, BİN AH İŞİT" deyiminin doğruluğuna tanık olunur. Çünkü bugün üniversiteler, artık sadece öğrenciler için değil, öğretim görevlilerinin bile istifa edip ayrılacakları kadar sorunlar yumağına çevrilmiştir.

Öğrenci gençlik ise bu yumak içinde her geçen gün yoğunlaşan, peş peşe gelen uygulamalarla akademik-demokratik sorunlar içinde boğulmaktadır.

Öncelikle sorunların kaynağı varolan eğitim sistemidir. Eğitim hakkımız elimizden alınmıştır. Okuyan, binbir zorluğu göze alarak okuyabilmektedir üniversitelerde.

Ezberciliğe dayanan, yaşamdan kopuk, bireyciliği ön plana çıkartan, ayrıcalıklı, bilimsellikten, çağdaşlıktan uzaklaşmış, özgür-bilimsel düşünmenin zemininin ortadan kaldırıldığı bir eğitim sistemiyle karşı karşıya bulunmaktayız.

Paralı eğitimle, her yıl artırılan yüksek har(a)çlarla eğitim hakkımıza büyük bir darbe vurulmuştur.

Üniversitelerde yaşam kaygısı duymadan okuyamaz hale geldik. Bir gün okulda, başka bir gün yurttan satırlı, silahlı, sopalı, bıçaklı saldırılarla karşılaşılıyor.

Üniversite kapısından girdiğimizde polisin, jandarmanın, özel güvenlik birimlerinin "potansiyel suçlular" yaklaşımına maruz kalıp, okuduğumuz okula giremez durumdayız. Sınıflarımızda, okullarımızın koridorlarında, kantinde, yemekhanede nereye dönsek polisi, özel güvenlik birimlerini görür olduk.

Kısaca can güvenliğimiz, öğrenim özgürlüğümüz güvence altında değildir.

Bütün öğrenci gençliğin ve bilim-

den yana öğretim görevlilerinin "KALDIRILMALI" dediği YÖK, gündeme getirdiği uygulamalarla, aldığı kararlarla sorunlarımızı daha da büyütüp ağırlaştırmaya devam ediyor. Şu haliyle sadece öğrenci gençliğin değil, hemen hemen hiç kimsenin açıktan savunmadığı YÖK'ün, bu gayri-meşruluğuna rağmen üniversitelerin tepesinde bulunmaya devam etmesi de devletin eğitim anlayışının, gençliğe bakış açısının somut bir örneğidir.

Ulaşım, beslenme, barınma her dönem öğrenci gençlik için sorun olmuştur. Bu sorun ortada dururken, bir de eğitimin paralı hale getirilmesi, her yıl har(a)çlara yapılan yüksek zamlar, öğrenci gençliğin ulaşım, beslenme, barınma sorunlarını daha da büyüttü. Öyle ki bu haliyle bile öğrenim görmek imkansız hale gelmiştir.

Sınırlı da olsa barınma ihtiyacına cevap veren öğrenci yurtları ise köle ve insanlık dışı yaşam koşullarının olduğu, yaşanmaz yerler haline getirilmiştir. Tacize, sarkıntılığa uğradığı için bu duruma tepki gösteren, protesto eden, güvenlik talep eden öğrencilerin bu talebinin karşılanması bir yana, haklarında soruşturma açılmakta, yurttan atılmakla tehdit edilmektedir ki "yurtta kalmak istiyorsan herşeyi kabul edeceksin" denir. Durum bu derece içler acısıdır.

Öğrenci gençliğin sağlık sorunlarını kısmen de olsa karşılayan Mediko-Sosyal Hizmetleri de üniversitelerde hüküm süren ticari mantığın sonucu olarak sağlık ihtiyacına cevap vermekten uzaktır.

Sosyal-kültürel, sportif hiçbir ihtiyacı karşılanamayan gençliği, böylesi bir tabloda bekleyen çözümsüzlük, bunalım ve çürümeden başka birşey değildir.

Öğrenme isteği körelen, ezberci eğitimden sıkılan, dahası öğrenim hakkı tümüyle elinden alınmak istenen, okulda-yurtta baskıyla, hakaretle, aşağılanmayla karşı karşıya kalan öğrenci, soluğu kafelerde, barlarda almaktadır.

Sonuç olarak; aldığı çarpık eğitimle yaşadığı sorunları ve olayları neden sonuç ilişkisiyle değerlendiremeyen öğrenci sorunlar karşısında çözüm üretmiyor ve kendini

güçsüz hissediyor. Ve barlar, kafeler, uyuşturucu, futbol vb. gençliğin sorunlarından uzaklaştığı mekanlar, ilgi alanları haline getiriliyor.

Üniversitelerde birebir gençliğin yaşadığı bu sorunlar yanında emekçi halkın karşı karşıya olduğu sorunlar da gençliği etkileyen sorunlardır.

Tüm bu sorunlar karşısında gençliğin örgütlenme, söz ve karar hakkına sahip olmaması, bu noktada önüne çıkarılan engeller ve baskılar da sorunların önde gelenlerindendir.

Buraya kadar saydıklarımız sadece genel sorunlardır. Oysa bunların çok daha fazlasını öğrenci gençlik değişik biçimlerde her gün yaşamaktadır.

SORU 5- YÖK NEDİR? KİME HİZMET EDER?

CEVAP 5- 12 Eylül '80 darbesinin ardından üniversitelerin başına Yüksek Öğrenim Kurumu getirildi.

YÖK'le üniversiteler yeniden düzenlenecekti.

Ancak daha kurulur kurulmaz ilk uygulamalarıyla birlikte, YÖK'ün gençliğe hizmet etmediği, gençliğin lehine bir kurum olmadığı, gençliğin istemlerine, beklentilerine cevap vermediği görüldü.

YÖK, kurulur kurulmaz ilk icraatı onbinlerce öğrencinin, yüzlerce, binlerce öğretim görevlisinin üniversitelerden uzaklaştırılması oldu. Öğrenciler, öğretim görevlileri sorgusuz-sualsiz okuldan atıldılar. Hiçbir hak dahi talep edilemedi. Öğrenciler, öğretim görevlileri kendilerini savunamadılar. YÖK'ün kararları "kanun" gibiydi. Böylesine anti-demokratikti YÖK.

YÖK ile birlikte üniversitelerin kısmi de olsa bilimsel, idari ve mali özerkliği elinden alındı. Artık herşeyi belirleyen cumhurbaşkanının seçtiği YÖK başkanı ve Üniversiteler Arası Kurul'du. Daha doğrusu herşey daha başından belirlenmiş, bunun uygulayıcısı da YÖK yöneticileri olmuştur.

Akademik-bilimsel çalışma yapmak artık imkansızdı. Bu ortamda üniversitelerden mezun olan öğrencilerin hiçbir niteliğide kalmamıştı. YÖK'ün temsilcilerinden bir profesör bu gerçeği şöyle itiraf etmişti:

"Yetiştirdiğimiz doktorlara insan yaşamı emanet edilemez. Mezun ettiğimiz inşaat mühendisi köprü bile kuramaz." Evet gerçek buydu. Mezun olanların durumu bu iken, mezun olamayanlara düşen ise okuma haklarının ellerinden alınması, okullarından atılmaktı.

YÖK'ün uyguladığı "doldur-boşalt" sistemiydi. Yeni sınav sistemi ve disiplin yönetmelikleriyle her yıl binlerce öğrenci sorgusuz-sualsiz üniversitelerden atıldı. Nasıl olsa bunların yerine üniversiteye girmeyi bekleyen yüzbinlerce genç vardı.

YÖK'ün uygulamaları elbette bunlarla da sınırlı kalmadı. Eğitim sistemimizin genel özelliği, neredeyse her dönem yeni bir politika, yeni bir uygulama getirmektir öğrenci gençliğin karşısına. Ancak her uygulama, eğitimde biraz daha geriye gidişin, bilimsellikten uzaklaşmanın ifadesi olur. Bu yanı sıra da gündeme getirilen her uygulama gençliğin aleyhine, sorunlarını daha da arttırır. Düzenlemeler yapılırken, politikalar belirlenirken, kararlar alınırken gençliğe göstermelik olarak dahi söz hakkı verilmez. Gençliğin beklentileri, talepleri, istemleri görmezden gelinir, bunlara kulak tıkanır. Herşeye rağmen **"SÖZ HAKKI İSTİYORUM", "BENİM DE SÖYLEYECEĞİM ŞEYLER VAR"** diyenler ise baskıyla yüzyüze getirilir.

Gençlik YÖK'e karşı sesini yükselttikçe, çağdışı-gerici eğitimi bile çok gördüler gençliğe. Paralı eğitimi, yeni disiplin kuralları, soruşturmalar, kılık kıyafet genelgeleri, yönetmelikler getirdiler.

YÖK, üniversitelerde tek bir muhalif istemiyordu. Yıllarca YÖK'ün uygulamalarına seyirci kalan, ses çıkarmayan öğretim görevlileri de nasibini aldı YÖK'ten. Kılık kıyafetlerine karışıldı, saç sakallarını nasıl traş edeceklerine karışıldı, neyi nasıl anlatacaklarına karışıldı, yetmedi hangi fakültede hangi kürsünün olacağına bile karışıldı. Ve nihayet öğretim görevlileri de bu onursuzluğa tahammül etmeyerek tek tek istifa etmeye başladılar.

Kısacası YÖK, öğrencisinden öğretim görevlisine, çalışanına kadar hiçbir kesime söz, karar, örgütlenme hakkı vermeyen, herşeyiyle antidemokratik, baskıcı, çağdışı, hiçbir

meşruluğu olmayan bir kurumdur.

Üniversiteli gençliğin ezici bir çoğunluğunun karşı çıktığı, kaldırılmasını istediği, bilim düşmanı bir kurumdur. Öylesine gayri-meşrudur ki bu kurumun başındakiler dışında hiç kimse YÖK'ü savunamamaktadır.

SORU 6- NASIL BİR ÜNİVERSİTE İSTİYORUZ?

CEVAP 6- Evet, ülkemizdeki yüksek öğrenimin durumu bu. Hiçbiri-miz bu sistemden ve YÖK'ten hoşnut değiliz.

Peki ne olmalı?

Sorunun cevabı eğitim ve bilimin halk için olduğu; içeriğinden, işleyişine kadar demokratik bir eğitimidir. İşte bu nedenle **HALK İÇİN BİLİM, HALK İÇİN EĞİTİM**'in verildiği bir üniversite istiyoruz.

a- Amfilerinde montaj sanayiine aktarılacak kadroların değil, ülke ekonomisinin kendi ayakları üzerinde durmasını sağlayacak, sanayileşmesine hizmet edecek kadroların yetiştiği bir üniversite istiyoruz.

b-Toplumsal bilinç ve kültür seviyesini yükseltecek, bilim ve kültür siteleri haline gelen üniversite-ler istiyoruz.

c- Pratikten kopuk, soyut, ezberci eğitimi reddeden, teknik eğitim vererek öğrencinin üretime katılmasını sağlayan ve bu yolla toplumun ihtiyaçlarını ve sorunlarını kavrayarak hareket etmesini sağlayacak eğiti-mi veren bir üniversite istiyoruz.

d- Araştıran, sorgulayan, sosyal yaşamın her alanında özel görevler üstlenecek kişileri yetiştiren, bilimsel ve teknik açıdan çağın ihtiyaçlarına cevap verecek nitelikte eğitim veren üniversiteler istiyoruz.

e- Sadece elit bir kesimin değil, toplumun her kesiminin eğitiminin amaçlandığı, herkesin istediği ve yetenekli olduğu dalda eğitim yapma olanağının parasız bir şekilde hayata geçirildiği bir üniversite istiyoruz.

f- Toplumun hemen her kesimine genel bilimsel bir dünya görüşünün verilmesini, insanların yaşadığı toplumu, tarihini ve kültürel birikimini anlayacak bilinçle donatılmasını amaçlayan bir üniversite istiyoruz.

g- En üst yönetme organından en alt birimine kadar, karar alma ve uy-

gulama sürecinde etkin bir şekilde katılımı sağlayacak, demokratik işlerliğe sahip bir üniversite istiyoruz.

Kıscası bilimsel, demokratik ve halk için üreten, düşünen, yaşadığı toplumun bilim, sanat ve kültür hayatında öncü olacak bir üniversite istiyoruz.

SORU 7- SORUNLARIMIZA KENDİMİZ ÇÖZÜM BULABİLİR MİYİZ?

CEVAP 7- Evet, sorunlarımızı biz çözebiliriz.

Nasıl?

Yıllardır çözüm bekliyor sorunlarımız. Ve sorunlarımız o derece artıyor ki neredeyse "artık bu sorunlar çözülmez, bu sorunları kimse çözemez" düşüncesi yaratılmak isteniyor.

Bu düşünce doğru değildir. Bunca sorunu en yakıcı haliyle bizler yaşıyorsak, çözümünü de bizdedir diye düşünmeliyiz.

Hepimiz şikayetçiyiz. Hepimiz dert yaşıyoruz. Dert yanıp şikayet etmek de çözüm bekliyoruz. Nasıl çözülebilir, kim çözebilir diye soruyoruz. Çevremizde, yanımızda bizim gibi düşünen insanlar arıyoruz. Sorunlarımızı paylaşabileceğimiz, birbirimize dayanabileceğimiz arkadaşlar, dostlar arıyoruz. Çoğu kez kendimizi yalnız hissediyoruz ve sorunların çözülebileceğine olan inancımız, güvenimiz azalıyor.

İşte çözüm tam da buradadır. Yalnız olmadığımızı bilmek, aynı düşündüğümüzü bilmektir. Yalnız kaldığımızı düşünüyoruz çünkü biraraya gelip paylaşacağımız bir zemine sahip değiliz. Şöyle bir düşünelim binlerce, onbinlerce öğrencinin okuduğu bir okulda kaç öğrenciye sesimizi duyurabiliyoruz? Yüzlerle, binlerle biraraya gelip, konuştuğumuz, anlattığımız, dinlediğimiz bir ortam var mı? Yoktur. Tam da ihtiyacımız budur.

Çözüm böyle bir zeminden, ortamdandır geçiyor.

ÖĞRENCİ MECLİSLERİ bize böylesi bir zemin sunmaktadır. Öğrenci Meclisleri bu zeminin adıdır.

Yani biraraya geldiğimiz, anlattığımız, dinlediğimiz, konuşup-tartıştığımız, sorunlarımıza çözümler aradığımız ve ortak hareket ettiğimiz meşru zemindir öğrenci meclis-

leri.

Öğrenci gençliğin en geniş, en demokratik, en meşru örgütlenmesi olan öğrenci meclisleri sorunlarımızı çözenin anahtarı ve önemli araçlarından biridir.

Bu zeminde biraraya geldiğimizde yalnız olmadığımızı, bizim gibi düşünen binlerce insan olduğunu, gücümüzü göreceğiz ve sorunlarımızı çözeceğimize olan güvenimiz daha da artacaktır.

Sorunumuz biraraya gelememek, güçlerimizi birleştirememek, dağınık olmamızdır.

Sorunlarımızın çözüm gücü öğrenci gençliğin birliğinde ve bu birliğin ortaya çıkardığı kendi öz örgütlenmelerinde olacaktır.

Sorunları yakıcı haliyle yaşayan bizler öz örgütlenmelerimizde biraraya gelerek sorunlarımızı ortaya koyacak, birlikte çözümler arayacak ve birlikte kararlar alıp birlikte yaşamaya geçireceğiz.

Elbette sorunları çözmek için emeğe, sabıra, fedakarlığa gerek vardır. Birlikte üretip, birlikte başaracağımızda, güvensizliklerimiz güvene dönüşecek, başarıma kararlılığımız ve inancımız daha da büyüyecektir.

Bugün gençliğin gerek üniversitelerdeki akademik-demokratik sorunlar noktasında gerekse genel toplumsal mücadele noktasında yeterince harekete geçememesinin, tepkilerini ortaya koyamamasının temel nedenlerinden bir örgütsüzlüğü diğeri de varolan örgütlü güçlerinin de dağınıklığıdır. Bu sorun aşıldığında sorunlarımızı çözmemiz çok daha kolay olacaktır.

Öncelikle kendimize güvenecek, bilimden güç alacak ve halkımız ve vatanımızın geleceğini düşünecek ve bunun için çalışacağız. İşte bunun aracı meclisler olacak...

Arkadaşlar Öğrenci Meclislerini 50 Soruda yanıtlamaya çalıştığımızdan yazımızın başında bahsetmiştik. İlk bölüm olarak yayımladığımız yazımıza daha sonraki haftalarda devam edeceğiz.

HOŞÇAKALIN,

HEP MEKTUPLARIMIZIN SONUNA YAZDIK "HOŞÇAKALIN" LARIMIZI
BAŞA ALDIK BU KEZ,

ÇÜNKÜ BU MEKTUBUMUZU ELVEDA İLE NOKTALAYACAĞIZ.

EVET, BİZ GİDİYORUZ, SİZ HOŞÇAKALIN.

HOŞÇAKAL ANAM, YARİM.

HOŞÇAKALIN KARDEŞİM, ARKADAŞIM.

HOŞÇAKALIN DAĞLAR, OVALAR, SOKAKLAR.

HOŞÇAKALIN DENİZ, GÖKYÜZÜ.

SENDE HOŞÇAKAL KAĞIT, KALEM.

YAŞAM YOLUNUN YENİ UFUKLARINA YELKEN AÇIYORUZ.

DEVİRİM YOLUMUZUN YENİ BİR ENGEBESİNİ AŞIYORUZ.

GİDİYORUZ, BELKİ BİR DAHA HİÇ DÖNMEYECEĞİZ.

HER KİLOMETRE TAŞINDA BİRİMİZ DÜŞECEK.

NİHAYİ ZAFERE DAHA YAKIN MESAFELERİ GÖSTERECEĞİZ.

SİZLERİ HEP SEVDİK, TERK ETMEK İSTEMEDİK.

BİZİ BU YOLA KOYAN SİZE OLAN SEVDAMIZDIR.

HOŞÇAKALIN, ÖLÜMÜ BEKLETMEYECEĞİZ.

HOŞÇAKALIN İŞÇİLER, KÖYÜLER, MEMURLAR.

HOŞÇAKALIN ÖĞRENCİLER, ESNAFLAR.

HALKIMIZ. VATANIMIZI SATANLARA BİR DERS DAHA VERECEĞİZ.

SİZİN İÇİN ÖLECEĞİZ.

ÖLÜMÜ BEKLETMEYECEĞİZ

İSTERSENİZ YUMUN GÖZLERİNİZİ, TIKAYIN KULAKLARINIZI...

İSTERSENİZ DUYUN, İZLEYİN BİZİ,

SEYREDİN HÜCRE HÜCRE ERİYİŞİMİZİ.

ANLATIN ÇOCUKLARA MASALLARDA, YILDIZLAR ARASINDA,

YILDIZLAR GİBİ KAYIŞIMIZI

AMA ÖNCE HOŞÇAKALIN...

BELKİ SON VEDAYA VAKİT KALMAZ.

BELKİ VEDALAŞMAK DAR VAKİTLERE SİĞMAZ.

BİZ GİDİYORUZ.

BU BİZDEN SİZE SON VEDA

ELVEDA...

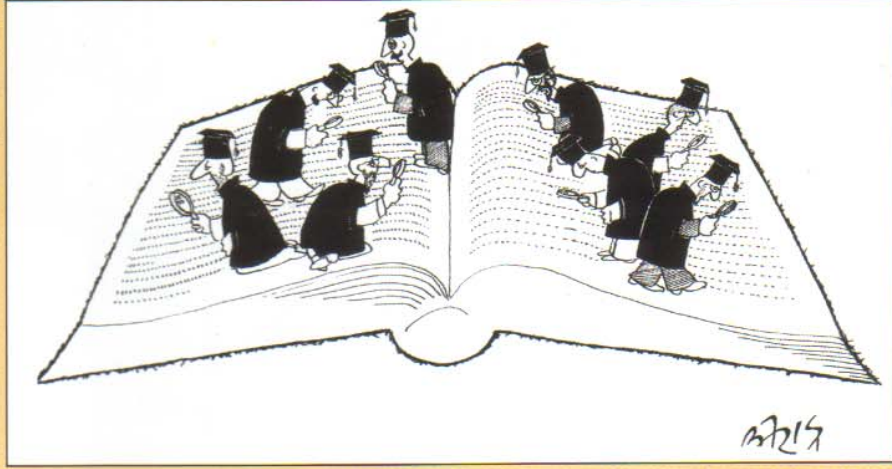
BURAYA

Prof.

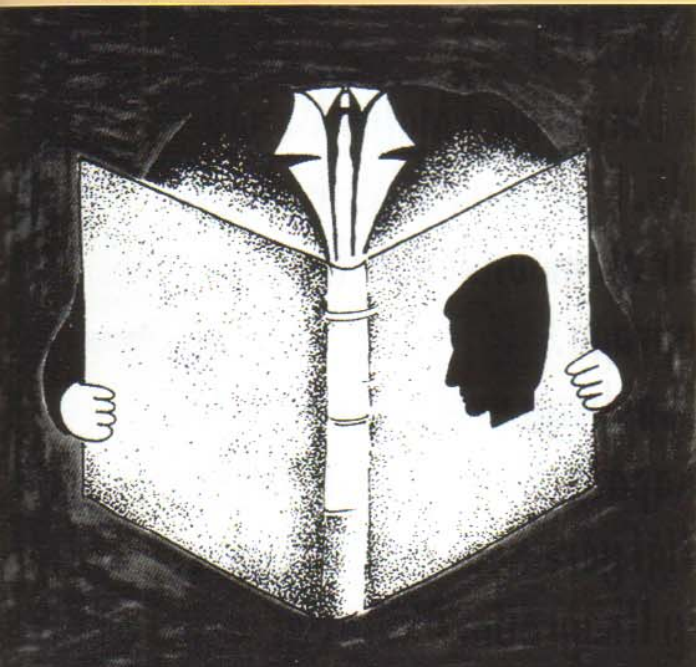
Pof.

Bu sayfayı
sizin mektuplarınıza,
şairlerinize, karikatürle-
rinize ayırdık. Özcesi
sizin sayfanızdır.
Önerilerinizi, çalışma-
larınızı ve duygularınızı
bizimle paylaşın.

KEMAL GÜRÜZ

BU FOTOĞRAF ÜZERİNDE HİÇBİR DEĞİŞİKLİK YAPILMAMIŞTIR.
"NUR YÜZLÜ" YÖK BAŞKANININ DOĞAL HALİDİR.

**ÖĞRENCİ MECLİSİ
DİYOR Kİ:**

**BİLİMSEL
BİR EĞİTİM
İSTİYORUZ**

ŞÜKRÜ SARITAŞ ÖLDÜRÜLDÜ

29 Ekim akşamı saat 18.00'de Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde 14 yaşında bir çocuk öldürüldü. Plakasında "MHP" harfleri ve "ÜÇ HİLAL" arması bulunan bir otomobilden açılan ateş sonucu kalbinden vurularak düştü toprağa.

Mahalle halkı bir gün sonra, saldırıyı protesto etmek için dükkanlarının kepenklerini kapattı. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği önünden Şükrü'nün katledildiği yere kadar yürüdüler, çiçek birakarak 30 Ekim'de Eflatun Cem Güney İlköğretim Okulu öğrencileri,